

Draft

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่ธุรกรรมในทางแพ่งและพาณิชย์ที่ดำเนินการโดยใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ธุรกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดมิให้นำพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับ

ความในวรรคหนึ่งไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงกฎหมายหรือกฎใดที่กำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่ธุรกรรมในการดำเนินงานของรัฐตามที่กำหนดในหมวด ๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกรรม” หมายความว่า การกระทำใดๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมในทางแพ่งและพาณิชย์ หรือในการดำเนินงานของรัฐตามที่กำหนดในหมวด ๔

“อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การประยุกต์ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า หรือวิธีอื่นใดในลักษณะคล้ายกัน และให้หมายความรวมถึงการประยุกต์ใช้วิธีการทางแสง วิธีการทางแม่เหล็ก หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้วิธีต่างๆ เช่นว่านั้น

“ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า ธุรกรรมที่กระทำขึ้นโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

“ข้อความ” หมายความว่า เรื่องราว หรือข้อเท็จจริง ไม่ว่าจะปรากฏในรูปแบบของตัวอักษร ตัวเลข เสียง ภาพ หรือรูปแบบอื่นใดที่สื่อความหมายได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ

“ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า ข้อความที่ได้สร้าง ส่ง รับ เก็บรักษา หรือประมวลผลด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิธีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โทรเลข โทรพิมพ์ หรือโทรสาร

“ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า อักษร อักษรระ ตัวเลข เสียงหรือสัญลักษณ์อื่นใดที่สร้างขึ้นให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งนำมาใช้ประกอบกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น และเพื่อแสดงว่าบุคคลดังกล่าวยอมรับข้อความในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“ระบบข้อมูล” หมายความว่า กระบวนการประมวลผลด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ สำหรับสร้าง ส่ง รับ เก็บรักษา หรือประมวลผลข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

“การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การส่งหรือรับข้อความด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้มาตรฐานที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

“ผู้ส่งข้อมูล” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้ส่งหรือสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก่อนจะมีการเก็บรักษาข้อมูลเพื่อส่งไปตามวิธีการที่ผู้นั้นกำหนด โดยบุคคลนั้นอาจจะส่งหรือสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วยตนเอง หรือมีการส่งหรือสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในนามหรือแทนบุคคลนั้นก็ ได้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบุคคลที่เป็นสื่อกลางสำหรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“ผู้รับข้อมูล” หมายความว่า บุคคลซึ่งผู้ส่งข้อมูลประสงค์จะส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ และได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบุคคลที่เป็นสื่อกลางสำหรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“บุคคลที่เป็นสื่อกลาง” หมายความว่า บุคคลซึ่งกระทำการในนามผู้อื่นในการส่ง รับ หรือเก็บรักษาข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อันใดอันหนึ่งโดยเฉพาะ รวมถึงให้บริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“ใบรับรอง” หมายความว่า ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือการบันทึกอื่นใด ซึ่งยืนยันความเชื่อมโยงระหว่างเจ้าของลายมือชื่อหรือข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

“เจ้าของลายมือชื่อ” หมายความว่า ผู้ซึ่งถือข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์และสร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นในนามตนเองหรือแทนบุคคลอื่น

“คู่กรณีที่เกี่ยวข้อง” หมายความว่า ผู้ซึ่งอาจกระทำการใดๆ โดยขึ้นอยู่กับใบรับรองหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงนิติบุคคล คณะบุคคล หรือบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานของรัฐไม่ว่าในการใดๆ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๒๔ และบทบัญญัติมาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๓๑ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ปฏิเสธความมีผลผูกพันและการบังคับใช้ทางกฎหมายของข้อความใดเพียงเพราะเหตุที่ข้อความนั้นอยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การใดต้องทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือมีเอกสารมาแสดง ถ้าได้มีการจัดทำข้อความขึ้นเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง ให้ถือว่าข้อความนั้นได้ทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือมีเอกสารมาแสดงแล้ว

มาตรา ๙ ในกรณีที่บุคคลพึงลงลายมือชื่อในหนังสือ ให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีการลงลายมือชื่อแล้ว ถ้า

(๑) ใช้วิธีการที่สามารถระบุตัวเจ้าของลายมือชื่อ และสามารถแสดงได้ว่าเจ้าของลายมือชื่อรับรองข้อความในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นว่าเป็นของตน และ

(๒) วิธีการดังกล่าวเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้โดยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการสร้างหรือส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แวดล้อมหรือข้อตกลงของคู่กรณี

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้นำเสนอหรือเก็บรักษาข้อความใดในสภาพที่เป็นมาแต่เดิมอย่างเอกสารต้นฉบับ ถ้าได้นำเสนอหรือเก็บรักษาในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าได้มีการนำเสนอหรือเก็บรักษาเป็นเอกสารต้นฉบับตามกฎหมายแล้ว

(๑) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ใช้วิธีการที่เชื่อถือได้ในการรักษาความถูกต้องของข้อความตั้งแต่การสร้างข้อความเสร็จสมบูรณ์ และ

(๒) สามารถแสดงข้อความนั้นในภายหลังได้

ความถูกต้องของข้อความตาม (๑) ให้พิจารณาถึงความครบถ้วนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดของข้อความ เว้นแต่การรับรองหรือบันทึกเพิ่มเติม หรือการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ตามปกติในการติดต่อสื่อสาร การเก็บรักษา หรือการแสดงผลซึ่งไม่มีผลต่อความถูกต้องของข้อความนั้น

ในการวินิจฉัยความน่าเชื่อถือของวิธีการรักษาความถูกต้องของข้อความตาม (๑) ให้พิจารณาถึงพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง รวมทั้งวัตถุประสงค์ของการสร้างข้อความนั้น

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ปฏิเสธการรับฟังข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐานในกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายเพียงเพราะเหตุว่าเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ในการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จะเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใดนั้น ให้พิจารณาถึงความน่าเชื่อถือของลักษณะหรือวิธีการที่ใช้สร้าง เก็บรักษา หรือสื่อสารข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ลักษณะหรือวิธีการรักษา ความครบถ้วน และไม่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อมูล ลักษณะหรือวิธีการที่ใช้ในการระบุหรือแสดงตัวผู้ส่งข้อมูล รวมทั้งพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง

มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๐ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้เก็บรักษาเอกสารหรือข้อความใด ถ้าได้เก็บรักษาในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าได้มีการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความตามที่กฎหมายต้องการแล้ว

(๑) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นสามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง

(๒) ได้เก็บรักษาข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นให้อยู่ในรูปแบบที่เป็นอยู่ในขณะที่ยังสร้าง ส่ง หรือได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น หรืออยู่ในรูปแบบที่สามารถแสดงข้อความที่สร้าง ส่ง หรือได้รับให้ปรากฏอย่างถูกต้องได้ และ

(๓) ได้เก็บรักษาข้อความส่วนที่ระบุถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง และปลายทางของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนวันและเวลาที่ส่งหรือได้รับข้อความดังกล่าว ถ้ามี

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับข้อความที่ใช้เพียงเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งหรือรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความใด อาจกำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความนั้นได้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในมาตรานี้

มาตรา ๑๓ คำเสนอหรือคำสนองในการทำสัญญาอาจทำเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และห้ามมิให้ปฏิเสธการมีผลทางกฎหมายของสัญญาเพียงเพราะเหตุที่สัญญานั้นได้ทำคำเสนอหรือคำสนองเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๑๔ ในระหว่างผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูล การแสดงเจตนาหรือคำบอกกล่าวอาจทำเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

มาตรา ๑๕ บุคคลใดเป็นผู้ส่งข้อมูลไม่ว่าจะเป็นการส่งโดยวิธีใด ให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้นั้น

ในระหว่างผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูล ให้ถือว่าเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ส่งข้อมูล หากข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้ส่งโดย

(๑) บุคคลผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ส่งข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น หรือ

(๒) ระบบข้อมูลและผู้ส่งข้อมูลหรือบุคคลผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ส่งข้อมูล ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าให้สามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติ

มาตรา ๑๖ ผู้รับข้อมูลชอบที่จะถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้ส่งข้อมูลและชอบที่จะดำเนินการไปตามข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้ ถ้า

(๑) ผู้รับข้อมูลได้ตรวจสอบโดยสมควรตามวิธีการที่ได้ตกลงกับผู้ส่งข้อมูลว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้ส่งข้อมูล หรือ

(๒) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับข้อมูลได้รับนั้นเกิดจากการกระทำของบุคคลซึ่งใช้วิธีการที่ผู้ส่งข้อมูลใช้ในการแสดงว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นของผู้ส่งข้อมูล ซึ่งบุคคลนั้นได้ล่วงรู้โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นกับผู้ส่งข้อมูลหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ส่งข้อมูล

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับ ถ้า

(๑) ในขณะนั้นผู้รับข้อมูลได้รับแจ้งจากผู้ส่งข้อมูลว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับข้อมูลได้รับนั้นมิใช่ของผู้ส่งข้อมูล และในขณะเดียวกันผู้รับข้อมูลมีเวลาพอสมควรที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ได้รับแจ้งนั้น หรือ

(๒) กรณีตามวรรคหนึ่ง (๒) เมื่อผู้รับข้อมูลได้รู้หรือควรจะรู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมิใช่ของผู้ส่งข้อมูล หากผู้รับข้อมูลได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควร หรือดำเนินการตามวิธีการที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๑๗ ในกรณีตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ในระหว่างผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูล ผู้รับข้อมูลมีสิทธิถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับนั้นถูกต้องตามเจตนาของผู้ส่งข้อมูล และสามารถดำเนินการไปตามข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้ เว้นแต่ผู้รับข้อมูลได้รู้หรือควรจะรู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับนั้นมีข้อผิดพลาดอันเกิดจากการส่ง หากผู้รับข้อมูลได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรหรือดำเนินการตามวิธีการที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๑๘ ผู้รับข้อมูลชอบที่จะถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับแต่ละชุดเป็นข้อมูลที่แยกจากกัน และสามารถดำเนินการไปตามข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แต่ละชุดนั้นได้ เว้นแต่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ชุดนั้นจะซ้ำกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อีกชุดหนึ่ง และผู้รับข้อมูลได้รู้หรือควรจะรู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ซ้ำ หากผู้รับข้อมูลได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรหรือดำเนินการตามวิธีการที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ต้องมีการตอบแจ้งการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะผู้ส่งข้อมูลได้ร้องขอหรือตกลงกับผู้รับข้อมูลไว้ก่อนหรือขณะที่ส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือปรากฏในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลมิได้ตกลงให้ตอบแจ้งการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบหรือวิธีการใดโดยเฉพาะ การตอบแจ้งการรับอาจทำได้ด้วยการติดต่อสื่อสารจากผู้รับข้อมูล ไม่ว่าจะโดยระบบข้อมูลที่ทำงานโดยอัตโนมัติหรือโดยวิธีอื่นใด หรือด้วยการกระทำใดๆ ของผู้รับข้อมูลซึ่งเพียงพอจะแสดงต่อผู้ส่งข้อมูลว่าผู้รับข้อมูลได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลกำหนดเงื่อนไขว่าจะถือว่าการส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ต่อเมื่อได้รับการตอบแจ้งการรับจากผู้รับข้อมูล ให้ถือว่ายังไม่มี การส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จนกว่าผู้ส่งข้อมูลจะได้รับการตอบแจ้งการรับแล้ว

(๓) ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลมิได้กำหนดเงื่อนไขตามความใน (๒) และผู้ส่งข้อมูลมิได้รับการตอบแจ้งการรับนั้นภายในเวลาที่กำหนดหรือตกลงกัน หรือภายในระยะเวลาอันสมควรในกรณีที่มีได้กำหนดหรือตกลงเวลาไว้

(ก) ผู้ส่งข้อมูลอาจส่งคำบอกกล่าวไปยังผู้รับข้อมูลว่าตนยังมิได้รับการตอบแจ้งการรับ และกำหนดระยะเวลาอันสมควรให้ผู้รับข้อมูลตอบแจ้งการรับ และ

(ข) หากผู้ส่งข้อมูลมิได้รับการตอบแจ้งการรับภายในระยะเวลาตาม (ก) เมื่อผู้ส่งข้อมูลบอกกล่าวแก่ผู้รับข้อมูลแล้ว ผู้ส่งข้อมูลชอบที่จะถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมิได้มีการส่งเลขหรือผู้ส่งข้อมูลอาจใช้สิทธิอื่นใดที่ผู้ส่งข้อมูลมีอยู่ได้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลได้รับการตอบแจ้งการรับจากผู้รับข้อมูล ให้สันนิษฐานว่าผู้รับข้อมูลได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องแล้ว แต่ข้อสันนิษฐานดังกล่าวมิให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับข้อมูลได้รับนั้นถูกต้องตรงกันกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ส่งข้อมูลได้ส่งมา

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ปรากฏในการตอบแจ้งการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นเองว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับข้อมูลได้รับเป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิคที่ผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูลได้ตกลงหรือระบุไว้ในมาตรฐานซึ่งใช้บังคับอยู่ ให้สันนิษฐานว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่งไปนั้นได้เป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิคทั้งหมดแล้ว

มาตรา ๒๒ การส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่าได้มีการส่งเมื่อข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เข้าสู่ระบบข้อมูลที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้ส่งข้อมูล

มาตรา ๒๓ การรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่ามีผลนับแต่เวลาที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เข้าสู่ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูล

หากผู้รับข้อมูลได้กำหนดระบบข้อมูลที่ประสงค์จะใช้ในการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ไว้ โดยเฉพาะให้ถือว่าการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มีผลนับแต่เวลาที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เข้าสู่ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูลได้กำหนดไว้ นั้น แต่ถ้าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวได้ส่งไปยังระบบข้อมูลอื่นของผู้รับข้อมูลซึ่งมิใช่ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูลกำหนดไว้ ให้ถือว่าการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มีผลนับแต่เวลาที่ได้เรียกข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จากระบบข้อมูลนั้น

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแม้ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูลตั้งอยู่ในสถานที่อีกแห่งหนึ่งต่างหากจากสถานที่ที่ถือว่าผู้รับข้อมูลได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๔ การส่งหรือการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าได้ส่ง ณ ที่ทำการงานของผู้ส่งข้อมูล หรือได้รับ ณ ที่ทำการงานของผู้รับข้อมูล แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลหรือผู้รับข้อมูลมีที่ทำการงานหลายแห่ง ให้ถือเอาที่ทำการงานที่เกี่ยวข้องมากที่สุดกับธุรกรรมนั้นเป็นที่ทำการงานเพื่อประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่สามารถกำหนดได้ว่าธุรกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับที่ทำการงานแห่งใดมากที่สุด ให้ถือเอาสำนักงานใหญ่เป็นสถานที่ที่ได้รับหรือส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

ในกรณีที่ไม่ปรากฏที่ทำการงานของผู้ส่งข้อมูลหรือผู้รับข้อมูล ให้ถือเอาถิ่นที่อยู่ปกติเป็นสถานที่ที่ส่งหรือได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับการส่งและการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์โดยวิธีการทางโทรเลขและโทรพิมพ์ หรือวิธีการสื่อสารอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๕ ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ใดที่ได้กระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ให้สันนิษฐานว่าเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้

หมวด ๒
ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๒๖ ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อถือได้

(๑) ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เชื่อมโยงไปยังเจ้าของลายมือชื่อโดยไม่เชื่อมโยงไปยังบุคคลอื่นภายใต้สภาพที่นำมาใช้

(๒) ในขณะที่สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้น ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์อยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าของลายมือชื่อโดยไม่มีการควบคุมของบุคคลอื่น

(๓) การเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่เกิดแก่ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ นับแต่เวลาที่ได้สร้างขึ้นสามารถจะตรวจพบได้ และ

(๔) ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นไปเพื่อรับรองความครบถ้วนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อความ การเปลี่ยนแปลงใดแก่ข้อความนั้นสามารถตรวจพบได้นับแต่เวลาที่ลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการจำกัดว่าไม่มีวิธีการอื่นใดที่แสดงได้ว่าเป็นลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อถือได้ หรือการแสดงพยานหลักฐานใดเกี่ยวกับความไม่น่าเชื่อถือของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๒๗ ในกรณีมีการใช้ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อสร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่จะมีผลตามกฎหมาย เจ้าของลายมือชื่อต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ความระมัดระวังตามสมควรเพื่อมิให้มีการใช้ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับอนุญาต

(๒) แจ้งให้บุคคลที่คาดหมายได้โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะกระทำการใดโดยขึ้นอยู่กับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือให้บริการเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทราบโดยมิชักช้าเมื่อ

(ก) เจ้าของลายมือชื่อหรือควรได้รู้ว่าข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นสูญหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข ถูกเปิดเผยโดยมิชอบ หรือถูกล่วงรู้โดยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

(ข) เจ้าของลายมือชื่อรู้จากสภาพการณ์ที่ปรากฏว่ากรณีมีความเสี่ยงมากพอที่ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ สูญหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข ถูกเปิดเผยโดยมิชอบ หรือถูกล่วงรู้โดยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

(๓) ในกรณีมีการออกใบรับรองสนับสนุนการใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ จะต้องใช้ความระมัดระวังตามสมควรให้แน่ใจในความถูกต้องและสมบูรณ์ของการแสดงสาระสำคัญทั้งหมด ซึ่งกระทำโดยเจ้าของลายมือชื่อเกี่ยวกับใบรับรองนั้นตลอดอายุใบรับรอง หรือตามที่มีการกำหนดในใบรับรอง

มาตรา ๒๘ ในกรณีมีการให้บริการออกใบรับรองเพื่อสนับสนุนลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้มีผลทางกฎหมายเสมือนหนึ่งลงลายมือชื่อ ผู้ให้บริการออกใบรับรองต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามแนวนโยบายและแนวปฏิบัติที่ตนได้แสดงไว้

(๒) ใช้ความระมัดระวังตามสมควรให้แน่ใจในความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการแสดงสาระสำคัญทั้งหมดที่ตนได้กระทำเกี่ยวกับใบรับรองนั้นตลอดอายุใบรับรอง หรือตามที่มีการกำหนดในใบรับรอง

(๓) จัดให้มีวิธีการในการเข้าถึงโดยสมควร ให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงในการแสดงสาระสำคัญทั้งหมดจากใบรับรองได้ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) การระบุผู้ให้บริการออกใบรับรอง

(ข) เจ้าของลายมือชื่อซึ่งระบุในใบรับรองได้ควบคุมข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ในขณะที่มีการออกใบรับรอง

(ค) ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์มีผลใช้ได้ในขณะที่หรือก่อนที่มีการออกใบรับรอง

(๔) จัดให้มีวิธีการเข้าถึงโดยสมควร ให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบกรณีดังต่อไปนี้จากใบรับรองหรือจากวิธีอื่น

(ก) วิธีการที่ใช้ในการระบุตัวเจ้าของลายมือชื่อ

(ข) ข้อจำกัดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และคุณค่าที่มีการนำข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือใบรับรอง

(ค) ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์มีผลสมบูรณ์ใช้ได้และไม่สูญหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข ถูกเปิดเผยโดยมิชอบ หรือถูกล่วงรู้โดยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

(ง) ข้อจำกัดเกี่ยวกับขอบเขตความรับผิดชอบที่ผู้ให้บริการออกใบรับรองได้ระบุไว้

(จ) การมีวิธีการให้เจ้าของลายมือชื่อส่งคำบอกกล่าวเมื่อมีเหตุตามมาตรา ๒๗ (๒)

(ฉ) การมีบริการเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับรองที่ทันการ

(๕) ในกรณีที่มีบริการตาม (๔) (จ) บริการนั้นต้องมีวิธีการที่ให้เจ้าของลายมือชื่อสามารถแจ้งได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๗ (๒) และในกรณีที่มีบริการตาม (๔) (ฉ) บริการนั้นต้องสามารถเพิกถอนใบรับรองได้ทันที

(๖) ใช้ระบบ วิธีการ และบุคลากรที่เชื่อถือได้ในการให้บริการ

มาตรา ๒๕ ในการพิจารณาความเชื่อถือได้ของระบบ วิธีการ และบุคลากรตามมาตรา ๒๔ (๖) ให้คำนึงถึงกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สถานภาพทางการเงิน บุคลากร และสินทรัพย์ที่มีอยู่

(๒) คุณภาพของระบบฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์

(๓) วิธีการออกใบรับรอง การขอใบรับรอง และการเก็บรักษาข้อมูลการให้บริการนั้น

(๔) การจัดทำมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าของลายมือชื่อ ที่ระบุในใบรับรองและผู้ที่อยู่อาศัยได้ว่าจะเป็นผู้กรณีย์ที่เกี่ยวข้อง

(๕) ความสม่ำเสมอและขอบเขตในการตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบอิสระ

(๖) องค์กรที่ให้การรับรองหรือให้บริการออกใบรับรองเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการมีอยู่ของสิ่งที่กล่าวมาใน (๑) ถึง (๕)

(๗) กรณีใดๆ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ผู้กรณีย์ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการตามสมควร ในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

(๒) ในกรณีลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์มีใบรับรอง ต้องมีการดำเนินการตามสมควร ดังนี้

(ก) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของใบรับรอง การพักใช้ หรือการเพิกถอนใบรับรอง และ

(ข) ปฏิบัติตามข้อจำกัดใดๆ ที่เกี่ยวกับใบรับรอง

มาตรา ๓๑ ใบรับรองหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่าไม่มีผลตามกฎหมายโดยไม่ได้คำนึงถึง

(๑) สถานที่ออกใบรับรองหรือสถานที่สร้างหรือใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ

(๒) สถานที่ทำการทำงานของผู้ออกใบรับรองหรือเจ้าของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

ใบรับรองที่ออกในต่างประเทศให้มีผลตามกฎหมายในประเทศเช่นเดียวกับใบรับรองที่ออกในประเทศ หากการออกใบรับรองดังกล่าวได้ใช้ระบบที่เชื่อถือได้ไม่น้อยกว่าระบบที่เชื่อถือได้ตามพระราชบัญญัตินี้

ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างหรือใช้ในต่างประเทศให้ถือว่าไม่มีผลตามกฎหมายในประเทศ เช่นเดียวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างหรือใช้ในประเทศ หากการสร้างหรือใช้

ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวได้ใช้ระบบที่เชื่อถือได้ไม่น้อยกว่าระบบที่เชื่อถือได้ตามพระราชบัญญัตินี้

ในการพิจารณาว่าใบรับรองหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ใดมีความเชื่อถือได้ตามวรรคสองหรือวรรคสาม ให้คำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศและปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

หมวด ๓

ธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แต่ในกรณีที่จำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงทางการเงินและการพาณิชย์ หรือเพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความเชื่อถือและยอมรับในระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือเพื่อป้องกันความเสียหายต่อสาธารณชนให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ใดเป็นกิจการที่ต้องแจ้งให้ทราบ ต้องขึ้นทะเบียน หรือต้องได้รับใบอนุญาตก่อนก็ได้

ในการกำหนดให้กรณีใดต้องแจ้งให้ทราบ ต้องขึ้นทะเบียน หรือต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยพิจารณาจากความเหมาะสมในการป้องกันความเสียหายตามระดับความรุนแรงของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบธุรกิจนั้น

ในการนี้ จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมดูแลในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวก็ได้

ก่อนเสนอให้ตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามความเหมาะสม และนำข้อมูลที่ได้รับมาประกอบการพิจารณา

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ใดเป็นกิจการที่ต้องแจ้งให้ทราบ หรือต้องขึ้นทะเบียน ให้ผู้ที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องแจ้งหรือขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาก่อนเริ่มประกอบธุรกิจนั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งหรือขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาได้รับแจ้งหรือรับขึ้นทะเบียนให้ออกใบรับแจ้งหรือใบรับขึ้นทะเบียนเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งหรือการขึ้นทะเบียนในวันที่ได้รับแจ้งหรือรับขึ้นทะเบียน และให้ผู้แจ้งหรือผู้ขึ้นทะเบียนประกอบธุรกิจนั้นได้ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับขึ้นทะเบียน แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตรวจพบในภายหลังจากการแจ้งหรือขึ้นทะเบียนไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้มีอำนาจส่งผู้แจ้งหรือผู้ขึ้นทะเบียนแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งดังกล่าว

ในการประกอบธุรกิจ ผู้แจ้งหรือผู้ขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาและตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ถ้าผู้แจ้งหรือผู้ขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่งไม่แก้ไขการแจ้งหรือขึ้นทะเบียนให้ถูกต้องหรือครบถ้วนตามวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการพิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด และในกรณี que เห็นสมควรคณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษปรับทางปกครองให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดและถ้าผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครองให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในกรณี ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมายก็ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาและบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

ในกรณีผู้กระทำผิดตามวรรคสี่ไม่ดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือกระทำความผิดซ้ำอีก ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งห้ามมิให้ผู้นั้นประกอบธุรกิจตามที่แจ้งหรือขึ้นทะเบียนอีกต่อไป

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์กรณีใดเป็นกิจการที่ต้องได้รับใบอนุญาต ให้ผู้ที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจดังกล่าวยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การคืนใบอนุญาต และการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ในการประกอบธุรกิจ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ประกาศที่คณะกรรมการกำหนดหรือเงื่อนไขในใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการพิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองล้านบาท โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด และในกรณี que เห็นสมควรคณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๓๓ วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคสี่ไม่ดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือกระทำความผิดซ้ำอีก ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ

มาตรา ๓๕ คำขอ การอนุญาต การจดทะเบียน คำสั่งทางปกครอง การชำระเงิน การประกาศหรือการดำเนินการใดๆ ตามกฎหมายกับหน่วยงานของรัฐหรือโดยหน่วยงานของรัฐ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาให้นำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับและให้ถือว่ามิผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายในเรื่องนั้นกำหนด ทั้งนี้ ในพระราชกฤษฎีกาอาจกำหนดให้บุคคลที่เกี่ยวข้องต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำการใดๆ หรือให้หน่วยงานของรัฐออกระเบียบเพื่อกำหนดรายละเอียดในบางกรณีด้วยก็ได้

ในการออกพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวอาจกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องแจ้งให้ทราบ ต้องขึ้นทะเบียน หรือต้องได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ก่อนประกอบกิจการก็ได้ ในกรณีนี้ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕

คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๓๖ ให้มีคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้รับการสรรหาอีกจำนวนสิบสองคน โดยในจำนวนนี้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้านดังต่อไปนี้ด้านละสองคน

- (๑) การเงิน
- (๒) การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- (๓) นิติศาสตร์
- (๔) วิทยาการคอมพิวเตอร์
- (๕) วิทยาศาสตร์หรือวิศวกรรมศาสตร์
- (๖) สังคมศาสตร์

ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งของแต่ละด้านต้องมาจากภาคเอกชน และให้ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและการเสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้เลขานุการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อบางนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง

(๒) ติดตามดูแลการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(๓) เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีเพื่อการตราพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น

ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๓๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับความผิดอาญาโดยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๙ ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการใหม่แทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่ง

ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๔๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๔๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ ให้ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่แจ้งหรือขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือโดยฝ่าฝืนคำสั่งห้ามการประกอบธุรกิจของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๓ วรรคหก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่กระทำโดยนิติบุคคล ผู้จัดการหรือผู้แทนนิติบุคคลหรือผู้ซึ่งมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของนิติบุคคลต้องรับผิดในความผิดนั้นด้วย เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

คำนำ

The National Conference of Commissioners on Uniform State Law และ The American Law Institute ได้ให้ความเห็นชอบ Article 4A แห่ง Uniform Commercial Code (UCC) ข้อสังเกตที่ปรากฏในแต่ละมาตรานั้น เขียนขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์ให้เป็นข้อสังเกตอย่างเป็นทางการ ซึ่งข้อสังเกตเหล่านี้เป็นการอธิบายวัตถุประสงค์และความหมายของมาตราต่างๆ ตลอดจนข้อพิจารณาทางนโยบายที่ได้นำมาเป็นฐานในการยกร่าง

ลักษณะของธุรกรรมซึ่งครอบคลุมโดย Article 4A

มีกลไกหลายอย่างในการที่จะทำให้เกิดการชำระเงินผ่านระบบธนาคาร กลไกส่วนใหญ่จะถูกควบคุมทั้งหมดหรือบางส่วนโดยกฎหมายของมลรัฐหรือกฎหมายที่ออกโดยรัฐบาลกลางของสหรัฐ เมื่อดูจากปริมาณธุรกรรมแล้ว การชำระเงินสามารถทำได้โดยการใช้เช็ค บัตรเครดิต ซึ่งเป็นวิธีการชำระเงินแบบธรรมดาซึ่งเป็นที่นิยมมากที่สุด การชำระเงินโดยการใช้เช็คจะอยู่ภายใต้ Article 3 และ 4 ของ UCC และหลักเกณฑ์บางประการของการชำระเงินโดยบัตรเครดิตก็จะอยู่ภายใต้กฎหมายของรัฐบาลกลาง ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีการทำรายการการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในการชำระเงินเพื่อการบริโภค ตัวอย่างเช่น ในกรณีของลูกค้ารายย่อยสามารถจ่ายเพื่อการชำระราคาสินค้าโดยใช้บัตรเครดิต เพื่อชำระแก่ร้านขายปลีก ซึ่งเงินในบัญชีของลูกค้าจะถูกหักชำระในทันที มักจะเรียกการชำระเงินประเภทนี้ว่า Point of Sale หรือ POS การชำระเงินทั้งสองประเภทที่กล่าวมานี้ที่กระทำผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์จะถูกครอบคลุมโดยกฎหมายที่ออกโดยรัฐบาลกลางสหรัฐที่ชื่อว่า กฎหมายการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Fund Transfer Act) และถ้าหากส่วนใดส่วนหนึ่งของการโอนเงินอยู่ภายใต้กฎหมายการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์แล้ว การโอนเงินนั้นจะไม่อยู่ภายใต้ Article 4A

การชำระเงินในลักษณะอื่น ได้แก่ การโอนเงินรายใหญ่ทางอิเล็กทรอนิกส์ มักจะเรียกกันในชื่อ Wholesale Wire Transfer การโอนเงินประเภทนี้เป็นวัตถุประสงค์แรกที่ผู้ร่างกฎหมาย Article 4A ต้องการให้ Article 4A ครอบคลุมถึง การชำระเงินซึ่งถูกครอบคลุมโดยมาตรา 4A จะเป็นการโอนเงินระหว่างองค์กรธุรกิจหรือสถาบันการเงิน มูลค่าการชำระเงินดอลลาร์ได้ทำโดยการโอนเงิน Wholesale Wire Transfer นั้นมี มูลค่ามากกว่าการโอนเงินดอลลาร์ที่ได้ทำโดยวิธีอื่น มูลค่าของการชำระเงินในลักษณะของ Wire Transfer ผ่านระบบการชำระเงินหลักๆ 2 ระบบ

(เครือข่ายการโอนเงินของ The Federal Reserve (Fed-wire) และ New York Clearing House Inter-bank Payments Systems (CHIPS) – มีมากกว่า หนึ่งล้านล้านดอลลาร์ต่อวัน

แต่การชำระเงินส่วนใหญ่จะใช้ระบบการชำระเงินอีกวิธีหนึ่งเรียกว่าระบบ Automated Clearing Houses (ACH) ซึ่งเป็นการชำระเงินเพื่อการบริโภค เช่น ชำระค่าสาธารณูปโภค จะตกอยู่ภายใต้ Electronic Fund Transfer Act ดังนั้น จึงไม่ถูกคลุมโดย Article 4A อย่างไรก็ตาม การชำระเงิน ACH รูปแบบหนึ่ง ที่มีใช้การชำระเงินเพื่อการบริโภคนี้ มีจำนวนใกล้เคียงกับการโอนเงินรายใหญ่ทางอิเล็กทรอนิกส์ การชำระเงินประเภทนี้จะอยู่ภายใต้ Article 4A

แม้การชำระเงิน Wire Transfer ก็เป็นการชำระเงินที่ทำโดยวิธีอื่น อย่างเช่น เช็คที่เป็นกระดาษ หรือบัตรเครดิต หรือการชำระเงินรายย่อยทางอิเล็กทรอนิกส์ นั้นมีความคล้ายคลึงกัน แต่ก็มีความแตกต่างกันหลายประการ Article 4A จะไม่ครอบคลุมถึงการชำระเงินเหล่านี้ แต่จะครอบคลุมการชำระเงินที่มีลักษณะเป็นการโอนเงิน (fund transfer) ซึ่งเป็นกลไกการชำระเงินที่มีลักษณะจำเพาะ ซึ่งจะอยู่ภายใต้หลักกฎหมายที่มีลักษณะจำเพาะที่จะครอบคลุมประเด็นกฎหมายและประเด็นในทางปฏิบัติของกลไกการชำระเงินประเภทนี้

การโอนเงินซึ่งถูกครอบคลุมโดย Article 4A ไม่เป็นธุรกรรมที่ซับซ้อน และสามารถแสดงให้เห็นตามตัวอย่างที่ซึ่งถูกใช้ The Prefatory Note

ตัวอย่าง ปรากฏตามแผนภาพดังต่อไปนี้

- X เป็นลูกหนี้ ต้องการชำระหนี้เงินให้แก่ Y
- แทนที่จะส่งมอบเช็คที่ทำให้สามารถ Y ไปขอรับชำระเงินจากธนาคาร X จะส่งคำสั่งโอนเงินไปยังธนาคารของ X ที่คนมีบัญชี (X's Bank) เพื่อนำเงินไปเข้าบัญชีที่ Y มีบัญชีอยู่ (Y's Bank) ซึ่งโดยปกติธนาคารที่ X เปิดบัญชีและธนาคารที่ Y จะมีใช้ธนาคารเดียวกัน)
- X's Bank อาจส่งคำสั่งไปยัง Y's Bankให้นำเงินเข้าบัญชีของ Y ตามจำนวนที่ X มีคำสั่ง

Article 4A ได้ให้คำนิยามคำศัพท์ต่างๆ ไว้ คือ

- เอกสารที่ X ได้ออกไปยังธนาคารนั้นเรียกว่า คำสั่งชำระเงิน (“payment order”)
- X เรียกว่า “ผู้ส่ง” (“sender”)
- ในช่วงที่ X ส่งคำสั่ง
 - X’s Bank เรียกว่า “ธนาคารผู้รับคำสั่ง” (“receiving bank”)
 - Y เรียกว่า “ผู้รับประโยชน์” (“beneficiary”) ของคำสั่งของ X
- เมื่อ X’s Bank ได้ส่งคำสั่งต่อไปยังไปยัง Y’s Bank เพื่อเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งชำระเงินของ X
 - X’s Bank ทำหน้าที่เป็น “ผู้ส่ง” (sender)
 - การส่งคำสั่งต่อไปให้ Y’s Bank นั้น เรียกว่า X’s Bank ได้ “execute” ตามคำสั่งชำระเงินของ X
 - คำสั่งจาก X’s Bank ไปยัง Y’s Bank ก็เป็นคำสั่งชำระเงินด้วยเหมือนกัน
 - Y’s Bank เป็น “ธนาคารผู้รับคำสั่ง” (“receiving bank”)
 - Y เป็น “ผู้รับผลประโยชน์”

กระบวนการการทำธุรกรรม (นิติกรรม) ที่ทำให้ X ชำระหนี้ให้แก่ Y ได้นี้เรียกว่า “การโอนเงิน” (fund Transfer)

ที่กล่าวมาเป็นการใช้คำในกระบวนการของการส่งคำสั่ง แต่เมื่อจะใช้คำเรียกในลักษณะของการโอนเงิน

- X เรียกว่า Originator
- X’s Bank เรียกว่า Originator’s Bank
- Y เรียกว่า Beneficiary
- Y’s Bank เรียกว่า Beneficiary’s Bank

ในธุรกรรมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น จะมีธนาคารอีกแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งเข้ามาเกี่ยวข้องโดยเข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวกลาง (Intermediary) ระหว่าง X’s Bank กับ Y’s Bank ซึ่งแต่ละธนาคารก็จะทำหน้าที่ส่งคำสั่งต่อไปจนกระทั่งได้มีการนำเงินเข้าบัญชี Y ส่วนใหญ่คำสั่งชำระเงินของแต่ละธนาคารไปยังธนาคารถัดไปตามลำดับจะเป็นการส่งทางอิเล็กทรอนิกส์ การส่งโดยอัตโนมัติ และบ่อยครั้งที่การส่งคำสั่งชำระเงินของ X ไปยัง X’s Bank ก็ทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นด้วยเหมือนกัน แต่วิธีการส่งไม่มีนัยยะสำคัญทางกฎหมาย เพราะสามารถส่งคำสั่ง

ชำระเงินด้วยวิธีการใดๆ ก็ได้ ซึ่งรวมถึงการส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ด่วนด้วย (first class mail) เพื่อให้สะท้อนถึงความจริงในวิธีการโอนเงินที่หลากหลาย Article 4A จึงมีลักษณะที่ครอบคลุมถึง “การโอนเงิน” หรือ “funds transfer” ในความหมายอย่างกว้าง มิใช่ความหมายอย่างแคบเช่น “wire transfer”

การโอนเงินสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท โดยพิจารณาว่าคำสั่งให้ชำระเงินส่งออกไปจากบุคคลที่จะชำระเงิน หรือบุคคลผู้รับชำระเงิน ถ้าคำสั่งส่งออกไปจากบุคคลที่จะชำระเงิน การโอนนั้นจะเรียกว่า “credit transfer” ถ้าคำสั่งชำระเงินออกโดยบุคคลผู้รับการชำระเงิน การโอนเงินนั้นจะเรียกว่า “debit transfer” ซึ่ง Article 4A จะครอบคลุมเฉพาะการโอนเงินที่เป็น “credit transfer” เท่านั้น ไม่ครอบคลุมการโอนที่เป็น “debit transfer”

ทำไมจำเป็นต้องมี Article 4A

ไม่มีกฎหมายใดที่กำหนดชัดเจนถึงสิทธิและหน้าที่ที่เกิดขึ้นจากการโอนเงินในลักษณะของ Wire Transfer การโอนเงินในลักษณะของ Wire Transfer บางส่วนก็จะครอบคลุมโดยกฎหมายของผู้ให้บริการ Wire Transfer การโอนเงินในลักษณะ Wire Transfer ผ่านระบบการโอนเงิน Fedwire ของธนาคารกลางสหรัฐ (Federal Reserve Bank) ก็จะอยู่ภายใต้บังคับ Federal Reserve Regulation J และโอนผ่าน CHIPS ถูกบังคับโดยกฎหมายของ CHIPS การโอนทำโดยวิธีสถาบันเคลียร์ริงอัตโนมัติ (automated clearing house) ก็จะถูกบังคับโดยกฎหมายที่บรรดาสมาคมผู้ให้บริการต่างทั่วประเทศยอมรับกัน หรือโดยกฎหมายของ Federal Reserve หรือหนังสือเวียนที่ออกโดย Federal Reserve แต่กฎหมายโอนเงินที่หลากหลายก็มีข้อจำกัดที่จะนำมาใช้กับการโอนเงินที่มีกลไกหรือวิธีการหลากหลายประเภท ส่วนที่ไม่อยู่ภายใต้กฎหมายที่กล่าว ก็ต้องนำมากำหนดเป็นข้อสัญญาระหว่างคู่กรณี ซึ่งก็ต้องปรับใช้กับหลักกฎหมายทั่วไป ส่งผลให้เกิดความไม่แน่นอนของข้อกฎหมายตลอดจนการปรับใช้ข้อกฎหมายดังกล่าว นั่นคือไม่มีข้อยุติที่ชัดเจนถึงสถานะทางกฎหมายของ Wire Transfer ส่งผลถึงความไม่แน่นอนในสิทธิและหน้าที่ที่เกิดขึ้นมาจาก Wire Transfer Article 4A จึงจะเข้ามาทำหน้าที่เป็นกฎหมายที่ดูแลในเรื่องดังกล่าว

ลักษณะพิเศษของการโอนเงิน

ลักษณะพิเศษของการโอนเงินหลายประการที่มีผลต่อการยกร่าง Article 4A ก็คือ

- ลักษณะของการโอนเงินภายใต้ Article 4A มักจะเป็นการโอนเงินมูลค่าสูง
- Originator กับ Beneficiary จะเป็นองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่
- ความรวดเร็วของการโอนเงินเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งส่วนใหญ่ต้องการให้ถึงมือผู้รับภายในวันเดียวกับวันที่สั่งโอนเงิน แม้ว่าจะต้องโอนเงินผ่าน intermediary หลายทอดก็ตาม
- การโอนเงินเข้ามาทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพสูงแทนการชำระเงินโดยวิธีการส่งสื่อที่เป็นกระดาษ
- ค่าธรรมเนียมการโอนเงินต่ำ การโอนเงินหลายล้านเหรียญ เสียค่าธรรมเนียมเพียง 2-3 เหรียญ
- ระบบการตั้งราคาอาจถือว่าราคาเป็นต้นทุนการปฏิบัติการของธนาคาร แต่ในความจริง ธนาคารจะมีโอกาสรับผิดมากหรือน้อย ก็ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินโอน
- ความเสี่ยงเรื่องการสูญเสียของธนาคารที่ปฏิบัติการโอนเงินจะเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการ

○ การโอนเงินบางครั้ง อาจจะเป็นการให้กู้เงินออกไปจำนวนมาก โดยกำหนดใช้คืนในช่วงเวลาสั้นๆ หากคำสั่งชำระเงินที่ออกไปยัง Beneficiary 's Bank เป็นธรรมดาที่ Beneficiary 's Bank จะส่งมอบเงินให้ Beneficiary ในทันที หากการชำระเงินให้แก่ Beneficiary 's Bank ล่าช้าออกไปจนสิ้นวันทำการ หรือหาก Beneficiary 's Bank ไม่ได้รับชำระเงิน เพราะ Originator's Bank ล้มละลายไป Beneficiary 's Bank ก็จะประสบปัญหาการสูญเสียเงินที่จ่ายให้ Beneficiary ไปแล้ว

○ ความเสี่ยงเนื่องจาก Originator's Bank มิได้ execute คำสั่งชำระเงินของลูกค้า หรือ execute แล้ว แต่ช้า

○ อาจจะมีการผิดพลาดในตัวคำสั่งชำระเงิน เช่น การผิดในเรื่องจำนวนที่จะถูกจ่ายหรือบุคคลที่จะรับเงิน ด้วยเหตุที่จำนวนเงินที่โอนนั้นมีมูลค่าสูงมาก ความเสี่ยงในเรื่องความเสียหายหากบางสิ่งเกิดการผิดพลาดย่อมมีมูลค่าสูงเช่นเดียวกัน

ดังนั้น นโยบายหลักที่นำมาใช้ในการร่าง Article 4A ก็คือ การกำหนดว่าความเสี่ยงจะเกิดขึ้น ณ จุดใดของกระบวนการโอนเงิน โดยคำนึงถึงโครงสร้างค่าธรรมเนียมการโอนเงินที่เป็นอยู่

ข้อความคิดในเรื่องการรับรอง (acceptance) และผลของการรับรองโดย Beneficiary 's Bank

สิทธิและหน้าที่ภายใต้ Article 4A เป็นผลของการรับรองในคำสั่งชำระเงินโดยธนาคารที่ซึ่งคำสั่งถูกส่งไปให้ (Section 4A-209) ผลของการรับรองจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับว่าคำสั่งชำระเงินที่ถูกออกไปยัง Beneficiary 's Bank หรือธนาคารอื่นที่มีใช้ Beneficiary 's Bank การรับรองโดย Beneficiary 's Bank มีความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะการรับรองเป็นตัวกำหนดว่า ณ จุดใด Beneficiary 's Bank จะมีภาระหนี้ต่อ Beneficiary ที่จะต้องชำระเงินตามคำสั่งชำระเงิน แม้ว่า Article 4A จะใช้ถ้อยคำว่า Fund transfer เช่นเดียวกับอนุสัญญาเพื่อระบุดังการชำระเงินที่ X ชำระหนี้ให้แก่ Y แต่ในความเป็นจริง จะไม่มีตัวเงินหรือสิทธิในทรัพย์สินของ X โอนไปยัง Y เลย กล่าวคือ X ชำระเงินให้ Y โดยก่อให้เกิดธนาคารของ Y กลายเป็นหนี้ต่อ Y ในจำนวนที่จะต้องชำระหนี้นี้ได้เกิดขึ้นเมื่อธนาคารของ Y รับรองคำสั่งชำระเงินซึ่งธนาคารของ X ได้ออกไปยังธนาคารของ Y เพื่อให้ Execute คำสั่งของ X หากการโอนเงินได้ทำผ่าน Beneficiary Bank หนึ่งแห่งหรือมากกว่านั้น ธนาคารของ Y กลายเป็นหนี้ต่อ Y เมื่อธนาคารของ Y รับรองคำสั่งชำระเงินที่ออกไปโดย Beneficiary Bank การโอนเงินจะเสร็จสมบูรณ์ เมื่อหนี้นี้ได้รับการชำระ

การรับรอง (ซึ่งเป็นจุดที่ว่าเมื่อใดธนาคาร Y มีหนี้ต่อ Y) จะเกิดขึ้น เหตุการณ์

(I) เมื่อธนาคารของ Y ชำระเงินให้ Y หรือแจ้งให้ Y ทราบว่าตนได้รับคำสั่งชำระเงิน

(II) เมื่อธนาคารของ Y ได้รับชำระเงินจากธนาคารที่ออกคำสั่งชำระเงินมายังธนาคาร

ของ Y

หน้าที่เพียงอย่างเดียวในฐานะ Beneficiary 's Bank ซึ่งเป็นผลมาจากการรับรองคำสั่งชำระเงิน ก็คือหน้าที่จ่ายเงินจำนวนตามคำสั่งไปยัง Beneficiary ไม่มีหน้าที่ใดต่อผู้ส่งคำสั่งชำระเงินหรือ Originator หน้าที่ที่ถูกสร้างขึ้นโดยการรับรองของ Beneficiary 's Bank เป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของ Beneficiary วัตถุประสงค์ของคำสั่งชำระเงินของผู้ส่งก็คือให้มีผลเป็นการชำระจาก Originator ไปยัง Beneficiary และวัตถุประสงค์ดังกล่าวก็สำเร็จลงเมื่อ Beneficiary 's Bank ได้รับรองคำสั่งชำระเงิน Section 4A -405 ระบุหลักเกณฑ์ที่จะกำหนดว่าเมื่อใดหนี้ Beneficiary 's Bank ได้ชำระให้แก่ Beneficiary แล้ว

การรับรองโดยธนาคารที่มีชื่อ Beneficiary 's Bank

ในการโอนเงินได้อธิบายไว้ข้างต้นแล้ว คำถามคืออะไรคือหน้าที่ของ X's Bank เมื่อได้รับคำสั่งชำระเงินของ X ? การโอนเงินโดยธนาคารหนึ่งในนามของลูกค้าได้ทำตามข้อตกลงหรือการจัดการซึ่งอาจจะหรือไม่อาจลดจำนวนของเอกสารที่คู่สัญญาต้องลงนาม ซึ่งอาจจะเป็นความจริงว่าในกรณีส่วนใหญ่ บางทีก็ไม่มีข้อตกลงอย่างชัดเจน หรือข้อตกลงก็ระบุเพียงบางเรื่องของธุรกรรมเท่านั้น ความเสี่ยงที่เป็นนัยยะสำคัญจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการโอนเงิน และธนาคารอาจจะไม่ประสงค์ที่จะให้บริการ โอนเงินแก่ลูกค้าทั้งหลาย และอาจจะเต็มใจที่จะเสนอบริการให้กับลูกค้าอื่นจนกว่าจะมีความพร้อมทางด้านกลไกป้องกันความสูญเสีย เช่น ระบบการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล (Security Procedure)

การโอนเงินมักเป็นการให้สินเชื่อโดยธนาคารผู้รับคำสั่ง (Receiving Bank) ไปยังลูกค้า และอาจจะเป็นเรื่องของการทำข้อตกลงกัน ข้อพิจารณาเหล่านี้สะท้อนอยู่ใน Article 4A โดยมีหลักการว่าถ้าไม่มีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น ธนาคารผู้รับคำสั่งจะไม่มีควมรับผิดชอบในคำสั่งชำระเงินจนกว่าตนจะได้รับรองแล้ว ถ้า X และธนาคารของ X ตามตัวอย่าง ได้มีข้อตกลงให้ธนาคารของ X ปฏิบัติตามคำสั่งชำระเงินของ X แต่ธนาคารไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญา ธนาคารอาจต้องรับผิดชอบในการผิดสัญญาในส่วนที่นอกเหนือไปจากหน้าที่ตามสัญญา ธนาคารของ X ไม่ต้องรับผิดชอบตามคำสั่งชำระเงินของ X จนกระทั่งธนาคารได้มีการรับรองคำสั่ง คำสั่งชำระเงินของ X นั้น Article 4A ระบุให้มีฐานะเป็นคำร้องขอที่ X ขอให้ธนาคารของ X กระทำการในลักษณะที่คำสั่งชำระเงินของ X ได้มีการดำเนินการต่อ คำร้องขอนั้น ธนาคารของ X อาจรับรองโดยการ execute คำสั่งชำระเงินของ X การ execution จะเริ่มเกิดขึ้นเมื่อธนาคารของ X เจตนาส่งคำสั่งชำระเงินไปยังธนาคารของ Y เพื่อให้เกิดการต่อไป ธนาคารของ X สามารถ execute คำสั่งชำระเงินของ X โดยการออกคำสั่งชำระเงินไปยัง Intermediary Bank เพื่อสั่งให้ ธนาคารของ Y นำเงินเข้าบัญชีให้ Y การ execution และการรับรองคำสั่งของ X ได้เกิดขึ้นเมื่อคำสั่งชำระเงินของธนาคารของ X ถูกส่งไปยัง Intermediary Bank เมื่อธนาคารของ X ได้ execute คำสั่งชำระเงินของ X แล้ว ธนาคารของ X จะมีสิทธิที่จะได้รับการชำระเงินจาก X และอาจสามารถหักเงินจากบัญชีของ X แต่ถ้าธนาคารของ X ไม่ execute คำสั่งของ X และจำนวนเงินในบัญชีมีมากกว่าจำนวนเงินตามคำสั่ง ธนาคารของ X ต้องจ่ายดอกเบี้ยให้ X จากยอดเงินตามคำสั่งชำระเงิน เว้นแต่ X จะได้รับแจ้งการปฏิเสธคำสั่งชำระเงินในทันทีทันใด (Section 4A-210 (b))

ข้อผิดพลาดของธนาคารในการโอนเงิน

ถ้าธนาคาร ที่มีชื่อ Beneficiary 's Bank ได้รับรองคำสั่งชำระเงิน ก็จะมีหน้าที่และความรับผิดชอบ Originator ในกระบวนการโอนเงิน ตามตัวอย่างข้างต้น ธนาคารของ X execute คำสั่งชำระเงินของ X โดยการออกคำสั่งชำระเงินไปยัง Intermediary Bank ซึ่งได้ execute คำสั่งของธนาคารของ X โดยการออกคำสั่งชำระเงินไปยังธนาคารของ Y หน้าที่ของธนาคารของ X ก็จะเกิดขึ้นแก่ X เนื่องจากคนได้กระทำการ Execution นอกจากนี้ หน้าที่ของ Intermediary Bank ก็จะเกิดขึ้นแก่ X เนื่องจากคนได้กระทำการ Execution เช่นกัน

Section 4A-302 ได้ระบุมาตรฐานเกี่ยวกับเวลาและธรรมเนียมปฏิบัติในการ execute คำสั่งชำระเงิน

Section 4A-305 ได้ระบุมาตรการกำหนดค่าเสียหายสำหรับการ execute ที่ไม่ถูกต้อง และยังได้ระบุให้ Receiving Bank ต้องรับผิดชอบใช้ความเสียหาย หากมิได้ execute คำสั่งชำระเงิน ที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามสัญญา ในแต่ละกรณีนี้ จะไม่สามารถเรียกค่าเสียหายต่อเนื่องได้ เว้นแต่สัญญาจะกำหนดไว้โดยชัดแจ้ง

ความผิดพลาดการ โอนเงินมิได้เป็นเรื่องผิดปกติ เพราะอาจจะความไม่ตรงกันระหว่างจำนวนเงินที่ Originator ได้สั่งให้จ่ายแก่ Beneficiary กับจำนวนเงินที่ Beneficiary 's Bank ได้ถูกสั่งให้จ่าย ตัวอย่างเช่น หากคำสั่งการชำระเงินของ Originator มีคำสั่งให้ชำระเงินในจำนวน 100,000 ดอลลาร์ แต่คำสั่งการชำระเงินของ Originator's Bank ได้มีคำสั่งให้ชำระเงินในจำนวน 1,000,000 ดอลลาร์ Originator's Bank มีสิทธิที่จะได้รับ 100,000 ดอลลาร์ เท่านั้นจาก Originator และยังมีภาระที่จะเรียก 900,000 ดอลลาร์ที่จ่ายโดยผิดพลาดให้กับ Originator

ในบางกรณี Originator's Bank หรือ Intermediary Bank มีคำสั่งชำระเงินไปยัง Beneficiary ซึ่งมีชื่อบุคคลเดียวกับ Beneficiary ที่ระบุในคำสั่งชำระเงินของ Originator หากผู้ใดได้รับเงินเนื่องจากการออกคำสั่งการชำระเงินที่ผิดพลาด ก็ไม่มีสิทธิที่จะได้รับการชำระเงินจากคำสั่งชำระเงิน และมีภาระความรับผิดชอบในการชำระเงินที่ผิดพลาด และมีภาระที่จะต้องติดตามเงินที่รับมา (หากจ่ายออกไปแล้ว) กลับคืนมา ซึ่ง Originator ไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินจำนวนนี้ Section 4A-303 และ Section 4A-207 ได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ของฝ่ายต่างๆในกระบวนการโอนเงินในกรณีเหล่านี้ และในกรณีอื่นๆ ซึ่งเกิดข้อผิดพลาด

ตาม Section 4A-402 (c) Originator ไม่ต้องมีหน้าที่ในการชำระให้แก่ Originator's Bank หากการโอนเงินไม่สมบูรณ์ กล่าวคือไม่มีการชำระเงินโดย Originator ไปยัง Beneficiary การชำระเงินโดย Originator ไปยัง Beneficiary ได้เกิดขึ้นเมื่อ Beneficiary 's Bank ได้รับรองคำสั่ง

การชำระเงินในเรื่องประโยชน์ของ Beneficiary ในคำสั่งการชำระเงินของ Originator (Section 4A-406) หากมีเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่งที่ทำให้การรับรองไม่ได้เกิดขึ้น Originator ก็ไม่ต้องจ่ายเงินตามคำสั่งชำระเงินที่ได้ออกไปแล้วหรือ หากได้จ่ายไปแล้ว จะมีสิทธิเรียกให้ชดใช้ในการชำระเงินพร้อมด้วยดอกเบี้ย ซึ่งเรียกกันว่า “การรับประกันเอาเงินคืนในภายหลัง” หรือ “money-back guarantee” นี้เป็นการคุ้มครอง Originator ที่มีความสำคัญ ซึ่งกฎนี้ก็ใช้กับผู้ส่งในทุกขั้นตอนของกระบวนการโอนเงิน ผู้ส่งทุกรายไม่ต้องชำระเงิน หาก Beneficiary ‘s Bank ไม่ได้รับรองคำสั่งการชำระเงินเพื่อประโยชน์ของ Beneficiary ตามคำสั่งของผู้ส่งนั้น แต่มีข้อยกเว้น เป็นวิธีปฏิบัติโดยทั่วไปสำหรับการโอนเงินของ Originator ที่จะแต่งตั้ง Intermediary Bank แห่งหนึ่งหรือหลายแห่งซึ่งจะใช้เป็นเส้นทางโอนเงิน Originator’s Bank ได้ถูกบังคับโดย Section 4A-302 ที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของ Originator กล่าวคือถ้า Originator’s Bank ส่งคำสั่งการชำระเงินไปยัง Intermediary Bank ที่ระบุชื่อในคำสั่งชำระเงินของ Originator แต่ Intermediary Bank ได้กระทำผิดพลาดละเลยที่จะ execute หรือส่งคำสั่งไปยังผู้ที่มีใช้ Beneficiary กรณีเช่นนี้ Originator’s Bank ไม่ต้องชำระตามคำสั่งการชำระเงินของตนและหากได้จ่ายไปแล้ว ก็จะมีสิทธิในการชำระเงินชดใช้ให้จาก Intermediary Bank การแก้ไขความเสียหายนี้ปกคดีย่อมเป็นการเพียงพอแก่เหตุแล้ว แต่ถ้า Originator’s Bank ได้จ่ายตามเงินคำสั่งไปเรียบร้อยแล้วและปรากฏว่า Intermediary Bank ได้ระงับการจ่ายเงิน หรือกฎหมายไม่เปิดโอกาสให้คืนเงิน ซึ่งจะทำให้ Originator’s Bank ได้รับความเสียหาย เนื่องจาก Originator เป็นผู้ต้องการให้ Originator’s Bank ใช้ Intermediary Bank ผู้ที่ละเลยดังกล่าว Section 4A-402 (e) จึงได้กำหนดว่าในกรณีเช่นนี้ Originator เป็นหน้าที่ที่จะต้องชำระตามคำสั่งชำระเงินและสามารถไปไล่เบี้ยเอาจาก Intermediary Bank หลักการนี้ก็นำมาใช้กับผู้ส่งคำสั่งคนอื่นๆ ที่ได้ระบุตัว Intermediary Bank ต่อไปด้วย

คำสั่งการชำระเงินที่กระทำโดยปราศจากอำนาจ

ประเด็นสำคัญที่ได้กล่าวไว้ใน Section 4A-202 และ Section 4A-203 ก็คือจะจัดการกับความเสียหายที่จะก่อให้เกิดความเสียหายเนื่องจากคำสั่งการชำระเงินที่ไม่มีอำนาจอย่างไร มีเปอร์เซ็นต์สูงมากที่คำสั่งชำระเงินของ Originator ได้ส่งผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ไปยัง Originator’s Bank ในกรณีเหล่านี้ อาจเป็นไปได้ที่ Originator’s Bank จะทราบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์นั้น ได้รับความเห็นชอบจากลูกค้าแล้ว วิธีปฏิบัติที่เป็นปกติในการสร้างความมั่นใจว่าไม่มีการส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์โดยปราศจากอำนาจก็คือการกำหนดกระบวนการเพื่อความปลอดภัยที่ใช้รหัสหรือตัวเลขหรือถ้อยคำหากธนาคารรับรองคำสั่งการชำระเงินซึ่งน่าจะเป็นของลูกค้าหลังจากที่ได้

ตรวจสอบความแท้จริงโดยปฏิบัติตามกระบวนการเพื่อความปลอดภัยที่ได้ตกลงไว้กับลูกค้า ลูกค้ามีหน้าที่ชำระเงินตามคำสั่ง แม้จะเป็นคำสั่งชำระเงินที่ปราศจากอำนาจก็ตาม แต่มีข้อจำกัดที่สำคัญในกฎข้อนี้ ธนาคารมีสิทธิ์ที่จะชำระเงินในกรณีที่คำสั่งที่ปราศจากอำนาจเฉพาะกรณีที่ศาลพบว่ากระบวนการเพื่อความปลอดภัยเป็นกระบวนการที่สมเหตุสมผลในทางการพาณิชย์ที่สามารถตรวจสอบคำสั่งชำระเงินที่ปราศจากอำนาจได้ ลูกค้าสามารถหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบได้หากสามารถพิสูจน์ว่าคำสั่งที่ปราศจากอำนาจไม่ได้ส่งออกไปจากลูกจ้างหรือ ตัวแทนของตนที่ได้เข้าไปสู่ข้อมูลที่เป็นความลับหรือส่งออกไปจากบุคคลใดที่ได้ข้อมูลจากบุคคลในความควบคุมของลูกค้า ประเด็นในเชิงนโยบายได้ถูกกล่าวไว้ในข้อสังเกตได้ Section 4A-203 ถ้าธนาคารรับรองคำสั่งชำระเงินที่ปราศจากอำนาจโดยไม่มีการพิสูจน์ถึงกระบวนการเพื่อความปลอดภัย ความรับผิดชอบก็จะตกอยู่กับธนาคาร

กระบวนการเพื่อความปลอดภัย มีความสำคัญอีกด้วยในกรณีเกิดความผิดพลาดในการส่งคำสั่งชำระเงิน อาจจะมีการผิดพลาดจากผู้ส่งที่ระบุจำนวนเงินผิดพลาด หรือผู้ส่งอาจจะส่งคำสั่งชำระเงินและส่งซ้ำอีก โดยทั่วไป ผู้ส่งจะผูกพันตามคำสั่งชำระเงินเสมอแม้ว่ามันจะได้ออกโดยผิดพลาด แต่ในบางกรณีความผิดพลาดในเรื่องอย่างนี้สามารถตรวจพบโดยกระบวนการเพื่อความปลอดภัย ถึงแม้ว่าธนาคารผู้รับจะไม่มีหน้าที่ในการจัดหากระบวนการเพื่อความปลอดภัย ที่จะตรวจสอบความผิดพลาด แต่ถ้าธนาคารได้ตกลงผูกพันกับกระบวนการเพื่อความปลอดภัย แล้ว Section 4A-205 บัญญัติว่า หากมีความผิดพลาดที่ไม่อาจตรวจพบได้ เนื่องจากธนาคารผู้รับไม่ปฏิบัติตามกระบวนการเพื่อความปลอดภัย ให้เป็นภาระของธนาคารที่มีได้ปฏิบัติตามกระบวนการเพื่อความปลอดภัย

ความเสียหายจากการล้มละลาย

คำสั่งชำระเงินบางคำสั่งไม่เป็นกรณีที่ธนาคารผู้รับคำสั่งให้สินเชื่อแก่ผู้ส่งคำสั่ง ในกรณีเหล่านั้น ธนาคารผู้รับได้รับรองคำสั่งของผู้ส่งในเวลาเดียวกันกับที่ธนาคารได้รับคำสั่งชำระเงิน นี่เป็นความจริงในเรื่องการโอนเงินโดย Fedwire หรือในกรณีที่ซึ่งธนาคารสามารถหักบัญชี (debit) เงินของผู้ส่ง แต่ในบางกรณี การให้สินเชื่อเป็นประเพณีที่ปฏิบัติกัน ความจริงก็คือในเรื่องคำสั่งชำระเงินผ่าน CHIPS ในกระบวนการของ CHIPS ธนาคารผู้รับมักจะรับรองคำสั่งก่อนที่จะได้รับการชำระเงินจากธนาคารผู้ส่งคำสั่ง การชำระเงินจะล่าช้าออกไปจนกระทั่งสิ้นวันทำการเมื่อได้มีการชำระคูลกันผ่าน Federal Reserve System ถ้าธนาคารผู้รับเป็นธนาคารที่เป็นตัวกลาง (Intermediary Bank) ก็จะรับรอง โดยการออกคำสั่งชำระเงินไปธนาคารอื่นหรือธนาคารที่เป็น

ตัวกลางที่ได้ตกลงเพื่อจะชำระตามคำสั่งชำระเงินนั้น ถ้าธนาคารผู้รับเป็นธนาคารของผู้รับประโยชน์ (Beneficiary's Bank) ธนาคารมักจะรับรองโดยการปล่อยเงินไปยังผู้รับประโยชน์ก่อน ธนาคารจะได้รับชำระเงิน ถ้าธนาคารผู้ส่งได้ระงับการชำระเงินก่อนชำระจุดตอนสิ้นวันทำการ เสถียรภาพทางการเงินของธนาคารที่ได้ยอดได้ดูแลเหนือธนาคารที่ประสบปัญหา ก็อาจจะได้รับผลกระทบกระเทือนไปด้วย เพราะจำนวนเงินนั้นเป็นจำนวนเงินมหาศาล

ในระหว่างธนาคาร 2 แห่ง ซึ่งบางครั้งธนาคารหนึ่งเป็นผู้ส่ง บางครั้งก็เป็นผู้รับ ก็สามารถบริหารจัดการกับความเสี่ยงนั้นได้ ถ้าจำนวนที่จะจ่ายและจำนวนที่จะรับเท่ากัน แต่ถ้าจำนวนเงินแตกต่างกันมาก ธนาคารผู้ได้ดูแลจะมีความเสี่ยงที่เป็น Credit risk ในช่วงเวลาระหว่างวันก่อนที่จะมีการชำระจุด ในประเด็นนี้ Federal Reserve System และกลุ่มสถาบันการเงินกังวลอย่างมากกับความเสี่ยงนี้ และก็ได้มีการเสนอมาตรการหลายประการเพื่อลดความเสี่ยง Article 4A ก็ได้เข้ามาอยู่ในประเด็นนี้ ธนาคารผู้รับสามารถหลีกเลี่ยงความเสี่ยงโดยยึดเวลาการรับรองคำสั่งชำระเงินจนกว่าจะได้รับชำระเงิน ตัวอย่างเช่น ถ้า Beneficiary's Bank นำเงินเข้าบัญชี Beneficiary ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการรับรองโดยไม่มีการแจ้งไปยัง Beneficiary ถึงการได้รับคำสั่งหรือการบอกกล่าวผู้รับประโยชน์ว่าเงินสินเชื่อ credit อาจจะไม่ได้ออนจนกระทั่งธนาคารของผู้รับประโยชน์ได้รับการชำระเงิน แจ้งไปยัง Beneficiary ว่ายังออนเงินไม่ได้จนกว่า Beneficiary's Bank จะได้รับเงิน แต่ถ้า Beneficiary's Bank ปล่อยเงินออกไปก่อนได้รับเงิน ผลก็คือตนไม่อาจเรียกเงินคืนได้ (กรณีการโอนเงินที่มีชื่อ automated house กฎเกณฑ์นี้กระตุ้นให้ระบบการธนาคารกำหนดวงเงินเครดิตให้กับธนาคารที่ออกคำสั่งชำระเงิน ในปัจจุบัน ก็มีการกำหนดวงเงินแล้ว CHIPS ได้เสนอแผนการเฉลี่ยความเสียหาย Loss-sharing plan ที่จะนำมาใช้สำหรับในครึ่งปีหลังของปี 1990 ภายใต้อแผนดังกล่าว สมาชิกใน CHIPS จะถูกบังคับให้จัดหาเงินที่จำเป็นเพื่อการชำระจุดให้แก่ธนาคารอื่นอย่างน้อย 2 แห่งที่ไม่สามารถชำระจุดได้ ภายใต้อแผนนี้ จะมีความแน่นอนในการที่จะมีการชำระเงินบนระบบ CHIPS จนได้ หากสมาชิกหนึ่งล้มละลาย

Section 4A-403 (b) และ (c) ได้กล่าวถึงในการลดความเสี่ยงที่เกิดจากการล้มละลาย ภายใต้อบทบัญญัติเหล่านี้ จำนวนเงินที่ธนาคารผู้ล้มละลายเป็นหนี้ก็คือยอดสุทธิหลักจากหักกลบจำนวนเงินที่จะจ่ายกับจำนวนเงินที่จะได้รับตามคำสั่งชำระเงิน บทบัญญัติเหล่านี้ ยอมให้มีการจัดการกับความเสี่ยงด้านเครดิต โดยให้แต่ละธนาคารจะต้องมียอดวงเงินสุทธิที่จะต้องชำระ

การโอนเงินระหว่างประเทศ

บทกฎหมายระหว่างประเทศที่เป็นหลักเกี่ยวกับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ คือ the Model Law on International Credit Transfers ซึ่งได้นำมาใช้ในปี 1992 โดย the United Nation Commission on International Trade Law ได้ครอบคลุมประเภทธุรกรรมเหมือนกับที่ครอบคลุม โดย Article 4A ถึงแม้ว่าจะกำหนดให้การโอนเงินต้องเป็นการโอนระหว่างประเทศ ทั้ง the Model Law และ Article 4A ก็กำหนดกฎเกณฑ์ไปในทางเดียวกัน แต่ก็มี ความแตกต่างกัน ซึ่งก็ต้องมาปรับให้ตรงกันในรูปแบบของการทำนิติกรรมสัญญา ดู PEB Commentary No.13, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 1994 (ภาคผนวกที่ 5)

TITLE 6

Commerce and Trade

SUBTITLE I

Uniform Commercial Code

ARTICLE 4A. FUNDS TRANSFERS

PART 1

Subject Matter and Definitions

§ 4A-101. Short title.

This Article may be cited as Uniform Commercial Code -- Funds Transfers. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-102. Subject matter.

Except as otherwise provided in Section 4A-108, this Article applies to funds transfers defined in Section 4A-104. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-103. Payment order -- Definitions.

(a) In this Article:

(1) "Payment order" means an instruction of a sender to a receiving bank, transmitted orally, electronically, or in writing, to pay, or to cause another bank to pay, a fixed or determinable amount of money to a beneficiary if:

(i) the instruction does not state a condition to payment to the beneficiary other than time of payment,

(ii) the receiving bank is to be reimbursed by debiting an account of, or otherwise receiving payment from, the sender, and

(iii) the instruction is transmitted by the sender directly to the receiving bank or to an agent, funds-transfer system, or communication system for transmittal to the receiving bank.

(2) "Beneficiary" means the person to be paid by the beneficiary's bank.

(3) "Beneficiary's bank" means the bank identified in a payment order in which an account of the beneficiary is to be credited pursuant to the order or which otherwise is to make payment to the beneficiary if the order does not provide for payment to an account.

(4) "Receiving bank" means the bank to which the sender's instruction is addressed.

(5) "Sender" means the person giving the instruction to the receiving bank.

(b) If an instruction complying with subsection (a)(1) is to make more than one payment to a beneficiary, the instruction is a separate payment order with respect to each payment.

(c) A payment order is issued when it is sent to the receiving bank. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-104. Funds transfer -- Definitions.

In this Article:

(a) "Funds transfer" means the series of transactions, beginning with the originator's payment order, made for the purpose of making payment to the beneficiary of the order. The term includes any payment order issued by the originator's bank or an intermediary bank intended to carry out the originator's payment order. A funds transfer is completed by acceptance by the beneficiary's bank of a payment order for the benefit of the beneficiary of the originator's payment order.

(b) "Intermediary bank" means a receiving bank other than the originator's bank or the beneficiary's bank.

(c) "Originator" means the sender of the first payment order in a funds transfer.

(d) "Originator's bank" means (i) the receiving bank to which the payment order of the originator is issued if the originator is not a bank, or (ii) the originator if the originator is a bank. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-105. Other definitions.

(a) In this Article:

(1) "Authorized account" means a deposit account of a customer in a bank designated by the customer as a source of payment of payment orders issued by the customer to the bank. If a customer does not so designate an account, any account of the customer is an authorized account if payment of a payment order from that account is not inconsistent with a restriction on the use of that account.

(2) "Bank" means a person engaged in the business of banking and includes a savings bank, savings and loan association, credit union, and trust company. A branch or separate office of a bank is a separate bank for purposes of this Article.

(3) "Customer" means a person, including a bank, having an account with a bank or from whom a bank has agreed to receive payment orders.

(4) "Funds-transfer business day" of a receiving bank means the part of a day during which the receiving bank is open for the receipt, processing, and transmittal of payment orders and cancellations and amendments of payment orders.

(5) "Funds-transfer system" means a wire transfer network, automated clearing house, or other communication system of a clearing house or other association of banks through which a payment order by a bank may be transmitted to the bank to which the order is addressed.

(6) Reserved.

(7) "Prove" with respect to a fact means to meet the burden of establishing the fact (Section 1-201(b)(8)).

(b) Other definitions applying to this Article and the sections in which they appear are:

"Acceptance" Section 4A-209

"Beneficiary" Section 4A-103

"Beneficiary's bank" Section 4A-103

"Executed" Section 4A-301

"Execution date" Section 4A-301

"Funds transfer" Section 4A-104

"Funds-transfer system rule" Section 4A-501

"Intermediary bank" Section 4A-104

"Originator" Section 4A-104

"Originator's bank" Section 4A-104

"Payment by beneficiary's bank to beneficiary" Section 4A-405

"Payment by originator to beneficiary" Section 4A-406

"Payment by sender to receiving bank" Section 4A-403

"Payment date" Section 4A-401

"Payment order" Section 4A-103

"Receiving bank" Section 4A-103

"Security procedure" Section 4A-201

"Sender" Section 4A-103

(c) The following definitions in Article 4 apply to this Article:

"Clearing house" Section 4-104

"Item" Section 4-104

"Suspends payments" Section 4-104

(d) In addition Article 1 contains general definitions and principles of construction and interpretation applicable throughout this Article. (68 Del. Laws, c. 430, § 1; 74 Del. Laws, c. 332, §§ 34, 35.)

§ 4A-106. Time payment order is received.

(a) The time of receipt of a payment order or communication cancelling or amending a payment order is determined by the rules applicable to receipt of a notice stated in Section 1-202. A receiving bank may fix a cut-off time or times on a funds-transfer business day for the receipt and processing of payment orders and communications cancelling or amending payment orders. Different cut-off times may apply to payment orders, cancellations, or amendments, or to different categories of payment orders, cancellations, or amendments. A cut-off time may apply to senders generally or different cut-off times may apply to different senders or categories of payment orders. If a payment order or communication cancelling or amending a payment order is received after the close of a funds-transfer business day or after the appropriate cut-off time on a funds-transfer business day, the receiving bank may treat the payment order or communication as received at the opening of the next funds-transfer business day.

(b) If this Article refers to an execution date or payment date or states a day on which a receiving bank is required to take action, and the date or day does not fall on a funds-transfer business day, the next day that is a funds-transfer business day is treated as the date or day stated, unless the contrary is stated in this Article. (68 Del. Laws, c. 430, § 1; 74 Del. Laws, c. 332, § 36.)

§ 4A-107. Federal Reserve regulations and operating circulars.

Regulations of the Board of Governors of the Federal Reserve System and operating circulars of the Federal Reserve Banks supersede any inconsistent provision of this Article to the extent of the inconsistency. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-108. Exclusion of consumer transactions governed by federal law.

This Article does not apply to a funds transfer any part of which is governed by the Electronic Fund Transfer Act (Title XX, Public Law 95-630, 92 Stat. 3728, 15 U.S.C. § 1693 et seq.) as amended from time to time. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

NOTICE: The Delaware Code appearing on this site was prepared by the Division of Research of Legislative Council of the General Assembly with the assistance of the Government Information Center, under the supervision of the Delaware Code Revisors and the editorial staff of LexisNexis, includes all acts up to and including 75 Del. Laws, c. 438, effective July 26, 2006.

DISCLAIMER: Please Note: With respect to the Delaware Code documents available from this site or server, neither the State of Delaware nor any of its employees, makes any warranty, express or implied, including the warranties of merchantability and fitness for a particular purpose, or assumes any legal liability or responsibility for the accuracy, completeness, or usefulness of any information, apparatus, product, or process disclosed, or represents that its use would not infringe privately-owned rights. This information is provided for informational purposes only. Please seek legal counsel for help on interpretation of individual statutes.

TITLE 6

Commerce and Trade

SUBTITLE I

Uniform Commercial Code

ARTICLE 4A. FUNDS TRANSFERS

PART 2

Issue and Acceptance of Payment Order

§ 4A-201. Security procedure.

"Security procedure" means a procedure established by agreement of a customer and a receiving bank for the purpose of (i) verifying that a payment order or communication amending or cancelling a payment order is that of the customer, or (ii) detecting error in the transmission or the content of the payment order or communication. A security procedure may require the use of algorithms or other codes, identifying words or numbers, encryption, callback procedures, or similar security devices. Comparison of a signature on a payment order or communication with an authorized specimen signature of the customer is not by itself a security procedure. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-202. Authorized and verified payment orders.

(a) A payment order received by the receiving bank is the authorized order of the person identified as sender if that person authorized the order or is otherwise bound by it under the law of agency.

(b) If a bank and its customer have agreed that the authenticity of payment orders issued to the bank in the name of the customer as sender will be verified pursuant to a security procedure, a payment order received by the receiving bank is effective as the order of the customer, whether or not authorized, if (i) the security procedure is a commercially reasonable method of providing security against unauthorized payment orders, and (ii) the bank proves that it accepted the payment order in good faith and in compliance with the security procedure and any written agreement or instruction of the customer restricting acceptance of payment orders issued in the name of the customer. The bank is not required to follow an instruction that violates a written agreement with the customer or notice of which is not received at a time and in a manner affording the bank a reasonable opportunity to act on it before the payment order is accepted.

(c) Commercial reasonableness of a security procedure is a question of law to be determined by considering the wishes of the customer expressed to the bank, the circumstances of the customer known to the bank, including the size, type, and frequency of payment orders normally issued by the customer to the bank, alternative security procedures offered to the customer, and security procedures in general use by customers and receiving banks similarly situated. A security procedure is deemed to be commercially reasonable if (i) the security procedure was chosen by the customer after the bank offered, and the customer refused, a security procedure that was commercially reasonable for that customer, and (ii) the customer expressly agreed in writing to be bound by any payment order, whether or not authorized, issued in its name and accepted by the bank in compliance with the security procedure chosen by the customer.

(d) The term "sender" in this Article includes the customer in whose name a payment order is issued if the order is the authorized order of the customer under subsection (a), or it is effective as the order of the customer under subsection (b).

(e) This section applies to amendments and cancellations of payment orders to the same extent it applies to payment orders.

(f) Except as provided in this section and in Section 4A-203(a)(1), rights and obligations arising under this section or Section 4A-203 may not be varied by agreement. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-203. Unenforceability of certain verified payment orders.

(a) If an accepted payment order is not, under Section 4A-202(a), an authorized order of a customer identified as sender, but is effective as an order of the customer pursuant to Section 4A-202(b), the following rules apply:

(1) By express written agreement, the receiving bank may limit the extent to which it is entitled to enforce or retain payment of the payment order.

(2) The receiving bank is not entitled to enforce or retain payment of the payment order if the customer proves that the order was not caused, directly or indirectly, by a person (i) entrusted at any time with duties to act for the customer with respect to payment orders or the security procedure, or (ii) who obtained access to transmitting facilities of the customer or who obtained, from a source controlled by the customer and without authority of the receiving bank, information facilitating breach of the security procedure, regardless of how the information was obtained or whether the customer was at fault. Information includes any access device, computer software, or the like.

(b) This section applies to amendments of payment orders to the same extent it applies to payment orders. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-204. Refund of payment and duty of customer to report with respect to unauthorized payment order.

(a) If a receiving bank accepts a payment order issued in the name of its customer as sender which is (i) not authorized and not effective as the order of the customer under Section 4A-202, or (ii) not enforceable, in whole or in part, against the customer under Section 4A-203, the bank shall refund any payment of the payment order received from the customer to the extent the bank is not entitled to enforce payment and shall pay interest on the refundable amount calculated from the date the bank received payment to the date of the refund. However, the customer is not entitled to interest from the bank on the amount to be refunded if the customer fails to exercise ordinary care to determine that the order was not authorized by the customer and to notify the bank of the relevant facts within a reasonable time not exceeding 90 days after the date the customer received notification from the bank that the order was accepted or that the customer's account was debited with respect to the order. The bank is not entitled to any recovery from the customer on account of a failure by the customer to give notification as stated in this section.

(b) Reasonable time under subsection (a) may be fixed by agreement as stated in Section 1-302(b), but the obligation of a receiving bank to refund payment as stated in subsection (a) may not otherwise be varied by agreement. (68 Del. Laws, c. 430, § 1; 74 Del. Laws, c. 332, § 37.)

§ 4A-205. Erroneous payment orders.

(a) If an accepted payment order was transmitted pursuant to a security procedure for the detection of error and the payment order (i) erroneously instructed payment to a beneficiary not intended by the sender, (ii) erroneously instructed payment in an amount greater than the amount intended by the sender, or (iii) was an erroneously transmitted duplicate of a payment order previously sent by the sender, the following rules apply:

(1) If the sender proves that the sender or a person acting on behalf of the sender pursuant to Section 4A-206 complied with the security procedure and that the error would have been detected if the receiving bank had also complied, the sender is not obliged to pay the order to the extent stated in paragraphs (2) and (3).

(2) If the funds transfer is completed on the basis of an erroneous payment order described in clause (i) or (iii) of subsection (a), the sender is not obliged to pay the order and the receiving bank is entitled to recover from the beneficiary any amount paid to the beneficiary to the extent allowed by the law governing mistake and restitution.

(3) If the funds transfer is completed on the basis of a payment order described in clause (ii) of subsection (a), the sender is not obliged to pay the order to the extent the amount received by the beneficiary is greater than the amount intended by the sender. In that case, the receiving bank is entitled to recover from the

beneficiary the excess amount received to the extent allowed by the law governing mistake and restitution.

(b) If (i) the sender of an erroneous payment order described in subsection (a) is not obliged to pay all or part of the order, and (ii) the sender receives notification from the receiving bank that the order was accepted by the bank or that the sender's account was debited with respect to the order, the sender has a duty to exercise ordinary care, on the basis of information available to the sender, to discover the error with respect to the order and to advise the bank of the relevant facts within a reasonable time, not exceeding 90 days, after the bank's notification was received by the sender. If the bank proves that the sender failed to perform that duty, the sender is liable to the bank for the loss the bank proves it incurred as a result of the failure, but the liability of the sender may not exceed the amount of the sender's order.

(c) This section applies to amendments to payment orders to the same extent it applies to payment orders. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-206. Transmission of payment order through funds-transfer or other communication system.

(a) If a payment order addressed to a receiving bank is transmitted to a funds-transfer system or other third-party communication system for transmittal to the bank, the system is deemed to be an agent of the sender for the purpose of transmitting the payment order to the bank. If there is a discrepancy between the terms of the payment order transmitted to the system and the terms of the payment order transmitted by the system to the bank, the terms of the payment order of the sender are those transmitted by the system. This section does not apply to a funds-transfer system of the Federal Reserve Banks.

(b) This section applies to cancellations and amendments of payment orders to the same extent it applies to payment orders. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-207. Misdescription of beneficiary.

(a) Subject to subsection (b), if, in a payment order received by the beneficiary's bank, the name, bank account number, or other identification of the beneficiary refers to a nonexistent or unidentifiable person or account, no person has rights as a beneficiary of the order and acceptance of the order cannot occur.

(b) If a payment order received by the beneficiary's bank identifies the beneficiary both by name and by an identifying or bank account number and the name and number identify different persons, the following rules apply:

(1) Except as otherwise provided in subsection (c), if the beneficiary's bank does not know that the name and number refer to different persons, it may rely on the number as the proper identification of the beneficiary of the order. The beneficiary's bank need not determine whether the name and number refer to the same person.

(2) If the beneficiary's bank pays the person identified by name or knows that the name and number identify different persons, no person has rights as beneficiary except the person paid by the beneficiary's bank if that person was entitled to receive payment from the originator of the funds transfer. If no person has rights as beneficiary, acceptance of the order cannot occur.

(c) If (i) a payment order described in subsection (b) is accepted, (ii) the originator's payment order described the beneficiary inconsistently by name and number, and (iii) the beneficiary's bank pays the person identified by number as permitted by subsection (b)(1), the following rules apply:

(1) If the originator is a bank, the originator is obliged to pay its order.

(2) If the originator is not a bank and proves that the person identified by number was not entitled to receive payment from the originator, the originator is not obliged to pay its order unless the originator's bank proves that the originator, before acceptance of the originator's order, had notice that payment of a payment order issued by the originator might be made by the beneficiary's bank on the basis of an identifying or bank account number even if it identifies a person different from the named beneficiary. Proof of notice may be made by any admissible evidence. The originator's bank satisfies the burden of proof if it proves that the originator, before the payment order was accepted, signed a writing stating the information to which the notice relates.

(d) In a case governed by subsection (b)(1), if the beneficiary's bank rightfully pays the person identified by number and that person was not entitled to receive payment from the originator, the amount paid may be recovered from that person to the extent allowed by the law governing mistake and restitution as follows:

(1) If the originator is obliged to pay its payment order as stated in subsection (c), the originator has the right to recover.

(2) If the originator is not a bank and is not obliged to pay its payment order, the originator's bank has the right to recover. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-208. Misdescription of intermediary bank or beneficiary's bank.

(a) This subsection applies to a payment order identifying an intermediary bank or the beneficiary's bank only by an identifying number.

(1) The receiving bank may rely on the number as the proper identification of the intermediary or beneficiary's bank and need not determine whether the number identifies a bank.

(2) The sender is obliged to compensate the receiving bank for any loss and expenses incurred by the receiving bank as a result of its reliance on the number in executing or attempting to execute the order.

(b) This subsection applies to a payment order identifying an intermediary bank or the beneficiary's bank both by name and an identifying number if the name and number identify different persons.

(1) If the sender is a bank, the receiving bank may rely on the number as the proper identification of the intermediary or beneficiary's bank if the receiving bank, when it executes the sender's order, does not know that the name and number identify different persons. The receiving bank need not determine whether the name and number refer to the same person or whether the number refers to a bank. The sender is obliged to compensate the receiving bank for any loss and expenses incurred by the receiving bank as a result of its reliance on the number in executing or attempting to execute the order.

(2) If the sender is not a bank and the receiving bank proves that the sender, before the payment order was accepted, had notice that the receiving bank might rely on the number as the proper identification of the intermediary or beneficiary's bank even if it identifies a person different from the bank identified by name, the rights and obligations of the sender and the receiving bank are governed by subsection (b)(1), as though the sender were a bank. Proof of notice may be made by any admissible evidence. The receiving bank satisfies the burden of proof if it proves that the sender, before the payment order was accepted, signed a writing stating the information to which the notice relates.

(3) Regardless of whether the sender is a bank, the receiving bank may rely on the name as the proper identification of the intermediary or beneficiary's bank if the receiving bank, at the time it executes the sender's order, does not know that the name and number identify different persons. The receiving bank need not determine whether the name and number refer to the same person.

(4) If the receiving bank knows that the name and number identify different persons, reliance on either the name or the number in executing the sender's payment order is a breach of the obligation stated in Section 4A-302(a)(1). (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-209. Acceptance of payment order.

(a) Subject to subsection (d), a receiving bank other than the beneficiary's bank accepts a payment order when it executes the order.

(b) Subject to subsections (c) and (d), a beneficiary's bank accepts a payment order at the earliest of the following times:

(1) when the bank (i) pays the beneficiary as stated in Section 4A-405(a) or 4A-405(b), or (ii) notifies the beneficiary of receipt of the order or that the account of the beneficiary has been credited with respect to the order unless the notice indicates that the bank is rejecting the order or that funds with respect to the order may not be withdrawn or used until receipt of payment from the sender of the order;

(2) when the bank receives payment of the entire amount of the sender's order pursuant to Section 4A-403(a)(1) or 4A-403(a)(2); or

(3) the opening of the next funds-transfer business day of the bank following the payment date of the order if, at that time, the amount of the sender's order is fully covered by a withdrawable credit balance in an authorized account of the sender or the bank has otherwise received full payment from the sender, unless the order was rejected before that time or is rejected within (i) one hour after that time, or (ii) one hour after the opening of the next business day of the sender following the payment date if that time is later. If notice of rejection is received by the sender after the payment date and the authorized account of the sender does not bear interest, the bank is obliged to pay interest to the sender on the amount of the order for the number of days elapsing after the payment date to the day the sender receives notice or learns that the order was not accepted, counting that day as an elapsed day. If the withdrawable credit balance during that period falls below the amount of the order, the amount of interest payable is reduced accordingly.

(c) Acceptance of a payment order cannot occur before the order is received by the receiving bank. Acceptance does not occur under subsection (b)(2) or (b)(3) if the beneficiary of the payment order does not have an account with the receiving bank, the account has been closed, or the receiving bank is not permitted by law to receive credits for the beneficiary's account.

(d) A payment order issued to the originator's bank cannot be accepted until the payment date if the bank is the beneficiary's bank, or the execution date if the bank is not the beneficiary's bank. If the originator's bank executes the originator's payment order before the execution date or pays the beneficiary of the originator's payment order before the payment date and the payment order is subsequently canceled pursuant to Section 4A-211(b), the bank may recover from the beneficiary any payment received to the extent allowed by the law governing mistake and restitution. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-210. Rejection of payment order.

(a) A payment order is rejected by the receiving bank by a notice of rejection transmitted to the sender orally, electronically, or in writing. A notice of rejection need not use any particular words and is sufficient if it indicates that the receiving bank is rejecting the order or will not execute or pay the order. Rejection is effective when the notice is given if transmission is by a means that is reasonable in the circumstances. If notice of rejection is given by a means that is not reasonable, rejection is effective when the notice is received. If an agreement of the sender and receiving bank establishes the means to be used to reject a payment order, (i) any means complying with the agreement is reasonable and (ii) any means not complying is not reasonable unless no significant delay in receipt of the notice resulted from the use of the noncomplying means.

(b) This subsection applies if a receiving bank other than the beneficiary's bank fails to execute a payment order despite the existence on the execution date of a withdrawable credit balance in an authorized account of the sender sufficient to cover the order. If the sender does not receive notice of rejection of the order on the execution date and the authorized account of the sender does not bear interest, the bank is obliged to pay interest to the sender on the amount of the order for the number of days elapsing after the execution date to the earlier of the day the order is canceled pursuant to Section 4A-211(d) or the day the sender receives notice or learns that the order was not executed, counting the final day of the period as an elapsed day. If the withdrawable credit balance during that period falls below the amount of the order, the amount of interest is reduced accordingly.

(c) If a receiving bank suspends payments, all unaccepted payment orders issued to it are deemed rejected at the time the bank suspends payments.

(d) Acceptance of a payment order precludes a later rejection of the order. Rejection of a payment order precludes a later acceptance of the order. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-211. Cancellation and amendment of payment order.

(a) A communication of the sender of a payment order cancelling or amending the order may be transmitted to the receiving bank orally, electronically, or in writing. If a security procedure is in effect between the sender and the receiving bank, the communication is not effective to cancel or amend the order unless the communication is verified pursuant to the security procedure or the bank agrees to the cancellation or amendment.

(b) Subject to subsection (a), a communication by the sender cancelling or amending a payment order is effective to cancel or amend the order if notice of the communication is received at a time and in a manner affording the receiving bank a reasonable opportunity to act on the communication before the bank accepts the payment order.

(c) After a payment order has been accepted, cancellation or amendment of the order is not effective unless the receiving bank agrees or a funds-transfer system rule allows cancellation or amendment without agreement of the bank.

(1) With respect to a payment order accepted by a receiving bank other than the beneficiary's bank, cancellation or amendment is not effective unless a conforming cancellation or amendment of the payment order issued by the receiving bank is also made.

(2) With respect to a payment order accepted by the beneficiary's bank, cancellation or amendment is not effective unless the order was issued in execution of an unauthorized payment order, or because of a mistake by a sender in the funds transfer which resulted in the issuance of a payment order (i) that is a duplicate of a

payment order previously issued by the sender, (ii) that orders payment to a beneficiary not entitled to receive payment from the originator, or (iii) that orders payment in an amount greater than the amount the beneficiary was entitled to receive from the originator. If the payment order is canceled or amended, the beneficiary's bank is entitled to recover from the beneficiary any amount paid to the beneficiary to the extent allowed by the law governing mistake and restitution.

(d) An unaccepted payment order is canceled by operation of law at the close of the fifth funds-transfer business day of the receiving bank after the execution date or payment date of the order.

(e) A canceled payment order cannot be accepted. If an accepted payment order is canceled, the acceptance is nullified and no person has any right or obligation based on the acceptance. Amendment of a payment order is deemed to be cancellation of the original order at the time of amendment and issue of a new payment order in the amended form at the same time.

(f) Unless otherwise provided in an agreement of the parties or in a funds-transfer system rule, if the receiving bank, after accepting a payment order, agrees to cancellation or amendment of the order by the sender or is bound by a funds-transfer system rule allowing cancellation or amendment without the bank's agreement, the sender, whether or not cancellation or amendment is effective, is liable to the bank for any loss and expenses, including reasonable attorney's fees, incurred by the bank as a result of the cancellation or amendment or attempted cancellation or amendment.

(g) A payment order is not revoked by the death or legal incapacity of the sender unless the receiving bank knows of the death or of an adjudication of incapacity by a court of competent jurisdiction and has reasonable opportunity to act before acceptance of the order.

(h) A funds-transfer system rule is not effective to the extent it conflicts with subsection (c)(2). (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-212. Liability and duty of receiving bank regarding unaccepted payment order.

If a receiving bank fails to accept a payment order that it is obliged by express agreement to accept, the bank is liable for breach of the agreement to the extent provided in the agreement or in this Article, but does not otherwise have any duty to accept a payment order or, before acceptance, to take any action, or refrain from taking action, with respect to the order except as provided in this Article or by express agreement. Liability based on acceptance arises only when acceptance occurs as stated in Section 4A-209, and liability is limited to that provided in this Article. A receiving bank is not the agent of the sender or beneficiary of the payment order it accepts, or of any other party to the funds transfer, and the bank owes no duty to any party to the funds transfer except as provided in this Article or by express agreement. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

NOTICE: The Delaware Code appearing on this site was prepared by the Division of Research of Legislative Council of the General Assembly with the assistance of the Government Information Center, under the supervision of the Delaware Code Revisors and the editorial staff of LexisNexis, includes all acts up to and including 75 Del. Laws, c. 438, effective July 26, 2006.

DISCLAIMER: Please Note: With respect to the Delaware Code documents available from this site or server, neither the State of Delaware nor any of its employees, makes any warranty, express or implied, including the warranties of merchantability and fitness for a particular purpose, or assumes any legal liability or responsibility for the accuracy, completeness, or usefulness of any information, apparatus, product, or process disclosed, or represents that its use would not infringe privately-owned rights. This information is provided for informational purposes only. Please seek legal counsel for help on interpretation of individual statutes.

TITLE 6

Commerce and Trade

SUBTITLE I

Uniform Commercial Code

ARTICLE 4A. FUNDS TRANSFERS

PART 3

Execution of Sender's Payment Order by Receiving Bank

§ 4A-301. Execution and execution date.

(a) A payment order is "executed" by the receiving bank when it issues a payment order intended to carry out the payment order received by the bank. A payment order received by the beneficiary's bank can be accepted but cannot be executed.

(b) "Execution date" of a payment order means the day on which the receiving bank may properly issue a payment order in execution of the sender's order. The execution date may be determined by instruction of the sender but cannot be earlier than the day the order is received and, unless otherwise determined, is the day the order is received. If the sender's instruction states a payment date, the execution date is the payment date or an earlier date on which execution is reasonably necessary to allow payment to the beneficiary on the payment date. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-302. Obligations of receiving bank in execution of payment order.

(a) Except as provided in subsections (b) through (d), if the receiving bank accepts a payment order pursuant to Section 4A-209(a), the bank has the following obligations in executing the order:

(1) The receiving bank is obliged to issue, on the execution date, a payment order complying with the sender's order and to follow the sender's instructions concerning (i) any intermediary bank or funds-transfer system to be used in carrying out the funds transfer, or (ii) the means by which payment orders are to be transmitted in the funds transfer. If the originator's bank issues a payment order to an intermediary bank, the originator's bank is obliged to instruct the intermediary bank according to the instruction of the originator. An intermediary bank in the funds transfer is similarly bound by an instruction given to it by the sender of the payment order it accepts.

(2) If the sender's instruction states that the funds transfer is to be carried out telephonically or by wire transfer or otherwise indicates that the funds transfer is to be carried out by the most expeditious means, the receiving bank is obliged to transmit its payment order by the most expeditious available means, and to instruct any intermediary bank accordingly. If a sender's instruction states a payment date, the receiving bank is obliged to transmit its payment order at a time and by means reasonably necessary to allow payment to the beneficiary on the payment date or as soon thereafter as is feasible.

(b) Unless otherwise instructed, a receiving bank executing a payment order may (i) use any funds-transfer system if use of that system is reasonable in the circumstances, and (ii) issue a payment order to the beneficiary's bank or to an intermediary bank through which a payment order conforming to the sender's order can expeditiously be issued to the beneficiary's bank if the receiving bank exercises ordinary care in the selection of the intermediary bank. A receiving bank is not required to follow an instruction of the sender designating a funds-transfer system to be used in carrying out the funds transfer if the receiving bank, in good faith, determines that it is not feasible to follow the instruction or that following the instruction would unduly delay completion of the funds transfer.

(c) Unless subsection (a)(2) applies or the receiving bank is otherwise instructed, the bank may execute a payment order by transmitting its payment order by first class mail or by any means reasonable in the circumstances. If the receiving bank is instructed to execute the sender's order by transmitting its payment order by a particular means, the receiving bank may issue its payment order by the means stated or by any means as expeditious as the means stated.

(d) Unless instructed by the sender, (i) the receiving bank may not obtain payment of its charges for services and expenses in connection with the execution of the sender's order by issuing a payment order in an amount equal to the amount of the sender's order less the amount of the charges, and (ii) may not instruct a subsequent receiving bank to obtain payment of its charges in the same manner. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-303. Erroneous execution of payment order.

(a) A receiving bank that (i) executes the payment order of the sender by issuing a payment order in an amount greater than the amount of the sender's order, or (ii) issues a payment order in execution of the sender's order and then issues a duplicate order, is entitled to payment of the amount of the sender's order under Section 4A-402(c) if that subsection is otherwise satisfied. The bank is entitled to recover from the beneficiary of the erroneous order the excess payment received to the extent allowed by the law governing mistake and restitution.

(b) A receiving bank that executes the payment order of the sender by issuing a payment order in an amount less than the amount of the sender's order is entitled to payment of the amount of the sender's order under Section 4A-402(c) if (i) that

subsection is otherwise satisfied and (ii) the bank corrects its mistake by issuing an additional payment order for the benefit of the beneficiary of the sender's order. If the error is not corrected, the issuer of the erroneous order is entitled to receive or retain payment from the sender of the order it accepted only to the extent of the amount of the erroneous order. This subsection does not apply if the receiving bank executes the sender's payment order by issuing a payment order in an amount less than the amount of the sender's order for the purpose of obtaining payment of its charges for services and expenses pursuant to instruction of the sender.

(c) If a receiving bank executes the payment order of the sender by issuing a payment order to a beneficiary different from the beneficiary of the sender's order and the funds transfer is completed on the basis of that error, the sender of the payment order that was erroneously executed and all previous senders in the funds transfer are not obliged to pay the payment orders they issued. The issuer of the erroneous order is entitled to recover from the beneficiary of the order the payment received to the extent allowed by the law governing mistake and restitution. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-304. Duty of sender to report erroneously executed payment order.

If the sender of a payment order that is erroneously executed as stated in Section 4A-303 receives notification from the receiving bank that the order was executed or that the sender's account was debited with respect to the order, the sender has a duty to exercise ordinary care to determine, on the basis of information available to the sender, that the order was erroneously executed and to notify the bank of the relevant facts within a reasonable time not exceeding 90 days after the notification from the bank was received by the sender. If the sender fails to perform that duty, the bank is not obliged to pay interest on any amount refundable to the sender under Section 4A-402(d) for the period before the bank learns of the execution error. The bank is not entitled to any recovery from the sender on account of a failure by the sender to perform the duty stated in this section. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-305. Liability for late or improper execution or failure to execute payment order.

(a) If a funds transfer is completed but execution of a payment order by the receiving bank in breach of Section 4A-302 results in delay in payment to the beneficiary, the bank is obliged to pay interest to either the originator or the beneficiary of the funds transfer for the period of delay caused by the improper execution. Except as provided in subsection (c), additional damages are not recoverable.

(b) If execution of a payment order by a receiving bank in breach of Section 4A-302 results in (i) noncompletion of the funds transfer, (ii) failure to use an intermediary bank designated by the originator, or (iii) issuance of a payment order that does not comply with the terms of the payment order of the originator, the bank is liable to the originator for its expenses in the funds transfer and for incidental expenses and interest losses, to the extent not covered by subsection (a), resulting

from the improper execution. Except as provided in subsection (c), additional damages are not recoverable.

(c) In addition to the amounts payable under subsections (a) and (b), damages, including consequential damages, are recoverable to the extent provided in an express written agreement of the receiving bank.

(d) If a receiving bank fails to execute a payment order it was obliged by express agreement to execute, the receiving bank is liable to the sender for its expenses in the transaction and for incidental expenses and interest losses resulting from the failure to execute. Additional damages, including consequential damages, are recoverable to the extent provided in an express written agreement of the receiving bank, but are not otherwise recoverable.

(e) Reasonable attorney's fees are recoverable if demand for compensation under subsection (a) or (b) is made and refused before an action is brought on the claim. If a claim is made for breach of an agreement under subsection (d) and the agreement does not provide for damages, reasonable attorney's fees are recoverable if demand for compensation under subsection (d) is made and refused before an action is brought on the claim.

(f) Except as stated in this section, the liability of a receiving bank under subsections (a) and (b) may not be varied by agreement. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

NOTICE: The Delaware Code appearing on this site was prepared by the Division of Research of Legislative Council of the General Assembly with the assistance of the Government Information Center, under the supervision of the Delaware Code Revisors and the editorial staff of LexisNexis, includes all acts up to and including 75 Del. Laws, c. 438, effective July 26, 2006.

DISCLAIMER: Please Note: With respect to the Delaware Code documents available from this site or server, neither the State of Delaware nor any of its employees, makes any warranty, express or implied, including the warranties of merchantability and fitness for a particular purpose, or assumes any legal liability or responsibility for the accuracy, completeness, or usefulness of any information, apparatus, product, or process disclosed, or represents that its use would not infringe privately-owned rights. This information is provided for informational purposes only. Please seek legal counsel for help on interpretation of individual statutes.

TITLE 6

Commerce and Trade

SUBTITLE I

Uniform Commercial Code

ARTICLE 4A. FUNDS TRANSFERS

PART 4

Payment

§ 4A-401. Payment date.

"Payment date" of a payment order means the day on which the amount of the order is payable to the beneficiary by the beneficiary's bank. The payment date may be determined by instruction of the sender but cannot be earlier than the day the order is received by the beneficiary's bank and, unless otherwise determined, is the day the order is received by the beneficiary's bank. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-402. Obligation of sender to pay receiving bank.

(a) This section is subject to Sections 4A-205 and 4A-207.

(b) With respect to a payment order issued to the beneficiary's bank, acceptance of the order by the bank obliges the sender to pay the bank the amount of the order, but payment is not due until the payment date of the order.

(c) This subsection is subject to subsection (e) and to Section 4A-303. With respect to a payment order issued to a receiving bank other than the beneficiary's bank, acceptance of the order by the receiving bank obliges the sender to pay the bank the amount of the sender's order. Payment by the sender is not due until the execution date of the sender's order. The obligation of that sender to pay its payment order is excused if the funds transfer is not completed by acceptance by the beneficiary's bank of a payment order instructing payment to the beneficiary of that sender's payment order.

(d) If the sender of a payment order pays the order and was not obliged to pay all or part of the amount paid, the bank receiving payment is obliged to refund payment to the extent the sender was not obliged to pay. Except as provided in Sections 4A-204 and 4A-304, interest is payable on the refundable amount from the date of payment.

(e) If a funds transfer is not completed as stated in subsection (c) and an intermediary bank is obliged to refund payment as stated in subsection (d) but is unable to do so because not permitted by applicable law or because the bank suspends payments, a sender in the funds transfer that executed a payment order in compliance with an instruction, as stated in Section 4A-302(a)(1), to route the funds transfer through that intermediary bank is entitled to receive or retain payment from the sender of the payment order that it accepted. The first sender in the funds transfer that issued an instruction requiring routing through that intermediary bank is subrogated to the right of the bank that paid the intermediary bank to refund as stated in subsection (d).

(f) The right of the sender of a payment order to be excused from the obligation to pay the order as stated in subsection (c) or to receive refund under subsection (d) may not be varied by agreement. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-403. Payment by sender to receiving bank.

(a) Payment of the sender's obligation under Section 4A-402 to pay the receiving bank occurs as follows:

(1) If the sender is a bank, payment occurs when the receiving bank receives final settlement of the obligation through a Federal Reserve Bank or through a funds-transfer system.

(2) If the sender is a bank and the sender (i) credited an account of the receiving bank with the sender, or (ii) caused an account of the receiving bank in another bank to be credited, payment occurs when the credit is withdrawn or, if not withdrawn, at midnight of the day on which the credit is withdrawable and the receiving bank learns of that fact.

(3) If the receiving bank debits an account of the sender with the receiving bank, payment occurs when the debit is made to the extent the debit is covered by a withdrawable credit balance in the account.

(b) If the sender and receiving bank are members of a funds-transfer system that nets obligations multilaterally among participants, the receiving bank receives final settlement when settlement is complete in accordance with the rules of the system. The obligation of the sender to pay the amount of a payment order transmitted through the funds-transfer system may be satisfied, to the extent permitted by the rules of the system, by setting off and applying against the sender's obligation the right of the sender to receive payment from the receiving bank of the amount of any other payment order transmitted to the sender by the receiving bank through the funds-transfer system. The aggregate balance of obligations owed by each sender to each receiving bank in the funds-transfer system may be satisfied, to the extent permitted by the rules of the system, by setting off and applying against that balance the aggregate balance of obligations owed to the sender by other members of the system. The aggregate balance is determined after the right of setoff stated in the second sentence of this subsection has been exercised.

(c) If two banks transmit payment orders to each other under an agreement that settlement of the obligations of each bank to the other under Section 4A-402 will be made at the end of the day or other period, the total amount owed with respect to all orders transmitted by one bank shall be set off against the total amount owed with respect to all orders transmitted by the other bank. To the extent of the setoff, each bank has made payment to the other.

(d) In a case not covered by subsection (a), the time when payment of the sender's obligation under Section 4A-402(b) or 4A-402(c) occurs is governed by applicable principles of law that determine when an obligation is satisfied. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-404. Obligation of beneficiary's bank to pay and give notice to beneficiary.

(a) Subject to Sections 4A-211(e), 4A-405(d), and 4A-405(e), if a beneficiary's bank accepts a payment order, the bank is obliged to pay the amount of the order to the beneficiary of the order. Payment is due on the payment date of the order, but if acceptance occurs on the payment date after the close of the funds-transfer business day of the bank, payment is due on the next funds-transfer business day. If the bank refuses to pay after demand by the beneficiary and receipt of notice of particular circumstances that will give rise to consequential damages as a result of nonpayment, the beneficiary may recover damages resulting from the refusal to pay to the extent the bank had notice of the damages, unless the bank proves that it did not pay because of a reasonable doubt concerning the right of the beneficiary to payment.

(b) If a payment order accepted by the beneficiary's bank instructs payment to an account of the beneficiary, the bank is obliged to notify the beneficiary of receipt of the order before midnight of the next funds-transfer business day following the payment date. If the payment order does not instruct payment to an account of the beneficiary, the bank is required to notify the beneficiary only if notice is required by the order. Notice may be given by first class mail or any other means reasonable in the circumstances. If the bank fails to give the required notice, the bank is obliged to pay interest to the beneficiary on the amount of the payment order from the day notice should have been given until the day the beneficiary learned of receipt of the payment order by the bank. No other damages are recoverable. Reasonable attorney's fees are also recoverable if demand for interest is made and refused before an action is brought on the claim.

(c) The right of a beneficiary to receive payment and damages as stated in subsection (a) may not be varied by agreement or a funds-transfer system rule. The right of a beneficiary to be notified as stated in subsection (b) may be varied by agreement of the beneficiary or by a funds-transfer system rule if the beneficiary is notified of the rule before initiation of the funds transfer. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-405. Payment by beneficiary's bank to beneficiary.

(a) If the beneficiary's bank credits an account of the beneficiary of a payment order, payment of the bank's obligation under Section 4A-404(a) occurs when and to the extent (i) the beneficiary is notified of the right to withdraw the credit, (ii) the bank lawfully applies the credit to a debt of the beneficiary, or (iii) funds with respect to the order are otherwise made available to the beneficiary by the bank.

(b) If the beneficiary's bank does not credit an account of the beneficiary of a payment order, the time when payment of the bank's obligation under Section 4A-404(a) occurs is governed by principles of law that determine when an obligation is satisfied.

(c) Except as stated in subsections (d) and (e), if the beneficiary's bank pays the beneficiary of a payment order under a condition to payment or agreement of the beneficiary giving the bank the right to recover payment from the beneficiary if the bank does not receive payment of the order, the condition to payment or agreement is not enforceable.

(d) A funds-transfer system rule may provide that payments made to beneficiaries of funds transfers made through the system are provisional until receipt of payment by the beneficiary's bank of the payment order it accepted. A beneficiary's bank that makes a payment that is provisional under the rule is entitled to refund from the beneficiary if (i) the rule requires that both the beneficiary and the originator be given notice of the provisional nature of the payment before the funds transfer is initiated, (ii) the beneficiary, the beneficiary's bank and the originator's bank agreed to be bound by the rule, and (iii) the beneficiary's bank did not receive payment of the payment order that it accepted. If the beneficiary is obliged to refund payment to the beneficiary's bank, acceptance of the payment order by the beneficiary's bank is nullified and no payment by the originator of the funds transfer to the beneficiary occurs under Section 4A-406.

(e) This subsection applies to a funds transfer that includes a payment order transmitted over a funds-transfer system that (i) nets obligations multilaterally among participants, and (ii) has in effect a loss-sharing agreement among participants for the purpose of providing funds necessary to complete settlement of the obligations of one or more participants that do not meet their settlement obligations. If the beneficiary's bank in the funds transfer accepts a payment order and the system fails to complete settlement pursuant to its rules with respect to any payment order in the funds transfer, (i) the acceptance by the beneficiary's bank is nullified and no person has any right or obligation based on the acceptance, (ii) the beneficiary's bank is entitled to recover payment from the beneficiary, (iii) no payment by the originator to the beneficiary occurs under Section 4A-406, and (iv) subject to Section 4A-402(e), each sender in the funds transfer is excused from its obligation to pay its payment order under Section 4A-402(c) because the funds transfer has not been completed. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-406. Payment by originator to beneficiary; discharge of underlying obligation.

(a) Subject to Sections 4A-211(e), 4A-405(d), and 4A-405(e), the originator of a funds transfer pays the beneficiary of the originator's payment order (i) at the time a payment order for the benefit of the beneficiary is accepted by the beneficiary's bank in the funds transfer and (ii) in an amount equal to the amount of the order accepted by the beneficiary's bank, but not more than the amount of the originator's order.

(b) If payment under subsection (a) is made to satisfy an obligation, the obligation is discharged to the same extent discharge would result from payment to the beneficiary of the same amount in money, unless (i) the payment under subsection (a) was made by a means prohibited by the contract of the beneficiary with respect to the obligation, (ii) the beneficiary, within a reasonable time after receiving notice of receipt of the order by the beneficiary's bank, notified the originator of the beneficiary's refusal of the payment, (iii) funds with respect to the order were not withdrawn by the beneficiary or applied to a debt of the beneficiary, and (iv) the beneficiary would suffer a loss that could reasonably have been avoided if payment had been made by a means complying with the contract. If payment by the originator does not result in discharge under this section, the originator is subrogated to the rights of the beneficiary to receive payment from the beneficiary's bank under Section 4A-404(a).

(c) For the purpose of determining whether discharge of an obligation occurs under subsection (b), if the beneficiary's bank accepts a payment order in an amount equal to the amount of the originator's payment order less charges of one or more receiving banks in the funds transfer, payment to the beneficiary is deemed to be in the amount of the originator's order unless upon demand by the beneficiary the originator does not pay the beneficiary the amount of the deducted charges.

(d) Rights of the originator or of the beneficiary of a funds transfer under this section may be varied only by agreement of the originator and the beneficiary. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

NOTICE: The Delaware Code appearing on this site was prepared by the Division of Research of Legislative Council of the General Assembly with the assistance of the Government Information Center, under the supervision of the Delaware Code Revisors and the editorial staff of LexisNexis, includes all acts up to and including 75 Del. Laws, c. 438, effective July 26, 2006.

DISCLAIMER: Please Note: With respect to the Delaware Code documents available from this site or server, neither the State of Delaware nor any of its employees, makes any warranty, express or implied, including the warranties of merchantability and fitness for a particular purpose, or assumes any legal liability or responsibility for the accuracy, completeness, or usefulness of any information, apparatus, product, or process disclosed, or represents that its use would not infringe privately-owned rights. This information is provided for informational purposes only. Please seek legal counsel for help on interpretation of individual statutes.

TITLE 6

Commerce and Trade

SUBTITLE I

Uniform Commercial Code

ARTICLE 4A. FUNDS TRANSFERS

PART 5

Miscellaneous Provisions

§ 4A-501. Variation by agreement and effect of funds-transfer system rule.

(a) Except as otherwise provided in this Article, the rights and obligations of a party to a funds transfer may be varied by agreement of the affected party.

(b) "Funds-transfer system rule" means a rule of an association of banks (i) governing transmission of payment orders by means of a funds-transfer system of the association or rights and obligations with respect to those orders, or (ii) to the extent the rule governs rights and obligations between banks that are parties to a funds transfer in which a Federal Reserve Bank, acting as an intermediary bank, sends a payment order to the beneficiary's bank. Except as otherwise provided in this Article, a funds-transfer system rule governing rights and obligations between participating banks using the system may be effective even if the rule conflicts with this Article and indirectly affects another party to the funds transfer who does not consent to the rule. A funds-transfer system rule may also govern rights and obligations of parties other than participating banks using the system to the extent stated in Sections 4A-404(c), 4A-405(d), and 4A-507(c). (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-502. Creditor process served on receiving bank; setoff by beneficiary's bank.

(a) As used in this section, "creditor process" means levy, attachment, garnishment, notice of lien, sequestration, or similar process issued by or on behalf of a creditor or other claimant with respect to an account.

(b) This subsection applies to creditor process with respect to an authorized account of the sender of a payment order if the creditor process is served on the receiving bank. For the purpose of determining rights with respect to the creditor process, if the receiving bank accepts the payment order the balance in the authorized account is deemed to be reduced by the amount of the payment order to the extent the bank did not otherwise receive payment of the order, unless the creditor process is

served at a time and in a manner affording the bank a reasonable opportunity to act on it before the bank accepts the payment order.

(c) If a beneficiary's bank has received a payment order for payment to the beneficiary's account in the bank, the following rules apply:

(1) The bank may credit the beneficiary's account. The amount credited may be set off against an obligation owed by the beneficiary to the bank or may be applied to satisfy creditor process served on the bank with respect to the account.

(2) The bank may credit the beneficiary's account and allow withdrawal of the amount credited unless creditor process with respect to the account is served at a time and in a manner affording the bank a reasonable opportunity to act to prevent withdrawal.

(3) If creditor process with respect to the beneficiary's account has been served and the bank has had a reasonable opportunity to act on it, the bank may not reject the payment order except for a reason unrelated to the service of process.

(d) Creditor process with respect to a payment by the originator to the beneficiary pursuant to a funds transfer may be served only on the beneficiary's bank with respect to the debt owed by that bank to the beneficiary. Any other bank served with the creditor process is not obliged to act with respect to the process. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-503. Injunction or restraining order with respect to funds transfer.

For proper cause and in compliance with applicable law, a court may restrain (i) a person from issuing a payment order to initiate a funds transfer, (ii) an originator's bank from executing the payment order of the originator, or (iii) the beneficiary's bank from releasing funds to the beneficiary or the beneficiary from withdrawing the funds. A court may not otherwise restrain a person from issuing a payment order, paying or receiving payment of a payment order, or otherwise acting with respect to a funds transfer. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-504. Order in which items and payment orders may be charged to account; order of withdrawals from account.

(a) If a receiving bank has received more than one payment order of the sender or one or more payment orders and other items that are payable from the sender's account, the bank may charge the sender's account with respect to the various orders and items in any sequence.

(b) In determining whether a credit to an account has been withdrawn by the holder of the account or applied to a debt of the holder of the account, credits first made to the account are first withdrawn or applied. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-505. Preclusion of objection to debit of customer's account.

If a receiving bank has received payment from its customer with respect to a payment order issued in the name of the customer as sender and accepted by the bank, and the customer received notification reasonably identifying the order, the customer is precluded from asserting that the bank is not entitled to retain the payment unless the customer notifies the bank of the customer's objection to the payment within one year after the notification was received by the customer. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-506. Rate of interest.

(a) If, under this Article, a receiving bank is obliged to pay interest with respect to a payment order issued to the bank, the amount payable may be determined (i) by agreement of the sender and receiving bank, or (ii) by a funds-transfer system rule if the payment order is transmitted through a funds-transfer system.

(b) If the amount of interest is not determined by an agreement or rule as stated in subsection (a), the amount is calculated by multiplying the applicable Federal Funds rate by the amount on which interest is payable, and then multiplying the product by the number of days for which interest is payable. The applicable Federal Funds rate is the average of the Federal Funds rates published by the Federal Reserve Bank of New York for each of the days for which interest is payable divided by 360. The Federal Funds rate for any day on which a published rate is not available is the same as the published rate for the next preceding day for which there is a published rate. If a receiving bank that accepted a payment order is required to refund payment to the sender of the order because the funds transfer was not completed, but the failure to complete was not due to any fault by the bank, the interest payable is reduced by a percentage equal to the reserve requirement on deposits of the receiving bank. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

§ 4A-507. Choice of law.

(a) The following rules apply unless the affected parties otherwise agree or subsection (c) applies:

(1) The rights and obligations between the sender of a payment order and the receiving bank are governed by the law of the jurisdiction in which the receiving bank is located.

(2) The rights and obligations between the beneficiary's bank and the beneficiary are governed by the law of the jurisdiction in which the beneficiary's bank is located.

(3) The issue of when payment is made pursuant to a funds transfer by the originator to the beneficiary is governed by the law of the jurisdiction in which the beneficiary's bank is located.

(b) If the parties described in each paragraph of subsection (a) have made an agreement selecting the law of a particular jurisdiction to govern rights and obligations between each other, the law of that jurisdiction governs those rights and obligations, whether or not the payment order or the funds transfer bears a reasonable relation to that jurisdiction.

(c) A funds-transfer system rule may select the law of a particular jurisdiction to govern (i) rights and obligations between participating banks with respect to payment orders transmitted or processed through the system, or (ii) the rights and obligations of some or all parties to a funds transfer any part of which is carried out by means of the system. A choice of law made pursuant to clause (i) is binding on participating banks. A choice of law made pursuant to clause (ii) is binding on the originator, other sender, or a receiving bank having notice that the funds-transfer system might be used in the funds transfer and of the choice of law by the system when the originator, other sender, or receiving bank issued or accepted a payment order. The beneficiary of a funds transfer is bound by the choice of law if, when the funds transfer is initiated, the beneficiary has notice that the funds-transfer system might be used in the funds transfer and of the choice of law by the system. The law of a jurisdiction selected pursuant to this subsection may govern, whether or not that law bears a reasonable relation to the matter in issue.

(d) In the event of inconsistency between an agreement under subsection (b) and a choice-of-law rule under subsection (c), the agreement under subsection (b) prevails.

(e) If a funds transfer is made by use of more than one funds-transfer system and there is inconsistency between choice-of-law rules of the systems, the matter in issue is governed by the law of the selected jurisdiction that has the most significant relationship to the matter in issue. (68 Del. Laws, c. 430, § 1.)

NOTICE: The Delaware Code appearing on this site was prepared by the Division of Research of Legislative Council of the General Assembly with the assistance of the Government Information Center, under the supervision of the Delaware Code Revisors and the editorial staff of LexisNexis, includes all acts up to and including 75 Del. Laws, c. 438, effective July 26, 2006.

DISCLAIMER: Please Note: With respect to the Delaware Code documents available from this site or server, neither the State of Delaware nor any of its employees, makes any warranty, express or implied, including the warranties of merchantability and fitness for a particular purpose, or assumes any legal liability or responsibility for the accuracy, completeness, or usefulness of any information, apparatus, product, or process disclosed, or represents that its use would not infringe privately-owned rights. This information is provided for informational purposes only. Please seek legal counsel for help on interpretation of individual statutes.

UNITED NATIONS COMMISSION ON INTERNATIONAL TRADE
LAW (UNCITRAL)

UNCITRAL Model Law on International Credit Transfers

CONTENTS

UNCITRAL MODEL LAW ON INTERNATIONAL CREDIT TRANSFERS

CHAPTER I.	GENERAL PROVISIONS
	Article 1: Sphere of application
	Article 2: Definitions
	Article 3: Conditional instructions
	Article 4: Variation by agreement
CHAPTER II.	OBLIGATIONS OF THE PARTIES
	Article 5: Obligations of sender
	Article 6: Payment to receiving bank
	Article 7: Acceptance or rejection of a payment order by receiving bank other than the beneficiary's bank
	Article 8: Obligations of receiving bank other than the beneficiary's bank
	Article 9: Acceptance or rejection of a payment order by beneficiary's bank
	Article 10: Obligations of beneficiary's bank
	Article 11: Time for receiving bank to execute payment order and give notices
	Article 12: Revocation

CHAPTER III. CONSEQUENCES OF FAILED, ERRONEOUS OR DELAYED CREDIT TRANSFERS

- Article 13: Assistance
 Article 14: Refund
 Article 15: Correction of underpayment
 Article 16: Restitution of overpayment
 Article 17: Liability for interest
 Article 18: Exclusivity of remedies

CHAPTER IV. COMPLETION OF CREDIT TRANSFER

- Article 19: Completion of credit transfer

EXPLANATORY NOTE BY THE UNCITRAL SECRETARIAT ON THE UNCITRAL MODEL LAW ON INTERNATIONAL CREDIT TRANSFERS

INTRODUCTION

A. FUNDS TRANSFERS IN GENERAL

B. UNIFICATION OF THE LAW

C. SCOPE OF APPLICATION

1. Categories of transactions covered by Model Law
2. Portions of an international credit transfer

D. EXTENT TO WHICH MODEL LAW IS MANDATORY

E. SALIENT FEATURES OF THE MODEL LAW

1. Obligations of sender of payment order
2. Sender's payment to receive bank
3. Obligations of receiving bank
4. Bank's liability for failure to perform one of its obligations
5. Completion of credit transfer and its consequences

UNCITRAL Model Law on International Credit Transfers

CHAPTER I. GENERAL PROVISIONS¹

Article 1. Sphere of application²

- (1) This law applies to credit transfers where any sending bank and its receiving bank are in different States.
- (2) This law applies to other entities that as an ordinary part of their business engage in executing payment orders in the same manner as it applies to banks.
- (3) For the purpose of determining the sphere of application of this law, branches and separate offices of a bank in different States are separate banks.

Article 2. Definitions

For the purposes of this law:

(a) "Credit transfer" means the series of operations, beginning with the originator's payment order, made for the purpose of placing funds at the disposal of a beneficiary. The term includes any payment order issued by the originator's bank or any intermediary bank intended to carry out the originator's payment order. A payment order issued for the purpose of effecting payment for such an order is considered to be part of a different credit transfer;

(b) "Payment order" means an unconditional instruction, in any form, by a sender to a receiving bank to place at the disposal of a beneficiary a fixed or determinable amount of money if

(i) the receiving bank is to be reimbursed by debiting an account of, or otherwise receiving payment from, the sender, and

(ii) the instruction does not provide that payment is to be made at the request of the beneficiary.

Nothing in this paragraph prevents an instruction from being a payment order merely because it directs the beneficiary's bank to hold, until the beneficiary requests payment, funds for a beneficiary that does not maintain an account with it;

(c) "Originator" means the issuer of the first payment order in a credit transfer;

(d) "Beneficiary" means the person designated in the originator's payment order to receive funds as a result of the credit transfer;

(e) "Sender" means the person who issues a payment order, including the originator and any sending bank;

- (f) "Receiving bank" means a bank that receives a payment order;
- (g) "Intermediary bank" means any receiving bank other than the originator's bank and the beneficiary's bank;
- (h) "Funds" or "money" includes credit in an account kept by a bank and includes credit denominated in a monetary unit of account that is established by an intergovernmental institution or by agreement of two or more States, provided that this law shall apply without prejudice to the rules of the intergovernmental institution or the stipulations of the agreement;
- (i) "Authentication" means a procedure established by agreement to determine whether a payment order or an amendment or revocation of a payment order was issued by the person indicated as the sender;
- (j) "Banking day" means that part of a day during which the bank performs the type of action in question;
- (k) "Execution period" means the period of one or two days beginning on the first day that a payment order may be executed under article 11(1) and ending on the last day on which it may be executed under that article;
- (l) "Execution", in so far as it applies to a receiving bank other than the beneficiary's bank, means the issue of a payment order intended to carry out the payment order received by the receiving bank;
- (m) "Interest" means the time value of the funds or money involved, which, unless otherwise agreed, is calculated at the rate and on the basis customarily accepted by the banking community for the funds or money involved.

Article 3. Conditional instructions

- (1) When an instruction is not a payment order because it is subject to a condition but a bank that has received the instruction executes it by issuing an unconditional payment order, thereafter the sender of the instruction has the same rights and obligations under this law as the sender of a payment order and the beneficiary designated in the instruction shall be treated as the beneficiary of a payment order.
- (2) This law does not govern the time of execution of a conditional instruction received by a bank, nor does it affect any right or obligation of the sender of a conditional instruction that depends on whether the condition has been satisfied.

Article 4. Variation by agreement

Except as otherwise provided in this law, the rights and obligations of parties to a credit transfer may be varied by their agreement.

CHAPTER II. OBLIGATIONS OF THE PARTIES

Article 5. Obligations of sender

(1) A sender is bound by a payment order or an amendment or revocation of a payment order if it was issued by the sender or by another person who had the authority to bind the sender.

(2) When a payment order or an amendment or revocation of a payment order is subject to authentication other than by means of a mere comparison of signature, a purported sender who is not bound under paragraph (1) is nevertheless bound if

(a) the authentication is in the circumstances a commercially reasonable method of security against unauthorized payment orders, and

(b) the receiving bank complied with the authentication.

(3) The parties are not permitted to agree that a purported sender is bound under paragraph (2) if the authentication is not commercially reasonable in the circumstances.

(4) A purported sender is, however, not bound under paragraph (2) if it proves that the payment order as received by the receiving bank resulted from the actions of a person other than

(a) a present or former employee of the purported sender, or

(b) a person whose relationship with the purported sender enabled that person to gain access to the authentication procedure.

The preceding sentence does not apply if the receiving bank proves that the payment order resulted from the actions of a person who had gained access to the authentication procedure through the fault of the purported sender.

(5) A sender who is bound by a payment order is bound by the terms of the order as received by the receiving bank. However, the sender is not bound by an erroneous duplicate of, or an error or discrepancy in, a payment order if

(a) the sender and the receiving bank have agreed upon a procedure for detecting erroneous

duplicates, errors or discrepancies in a payment order, and

(b) use of the procedure by the receiving bank revealed or would have revealed the erroneous duplicate, error or discrepancy.

If the error or discrepancy that the bank would have detected was that the sender instructed payment of an amount greater than the amount intended by the sender, the sender is bound only to the extent of the amount that was intended. Paragraph (5) applies to an error or discrepancy in an amendment or a revocation order as it applies to an error or discrepancy in a payment order.

(6) A sender becomes obligated to pay the receiving bank for the payment order when the receiving bank accepts it, but payment is not due until the beginning of the execution period.

Article 6. Payment to receiving bank

For the purposes of this law, payment of the sender's obligation under article 5(6) to pay the receiving bank occurs

(a) if the receiving bank debits an account of the sender with the receiving bank, when the debit is made; or

(b) if the sender is a bank and subparagraph (a) does not apply,

(i) when a credit that the sender causes to be entered to an account of the receiving bank with the sender is used or, if not used, on the banking day following the day on which the credit is available for use and the receiving bank learns of that fact, or

(ii) when a credit that the sender causes to be entered to an account of the receiving bank in another bank is used or, if not used, on the banking day following the day on which the credit is available for use and the receiving bank learns of that fact, or

(iii) when final settlement is made in favour of the receiving bank at a central bank at which the receiving bank maintains an account, or

(iv) when final settlement is made in favour of the receiving bank in accordance with

a. provides for the settlement of obligations among participants either bilaterally or the rules of a funds transfer system that multilaterally, or

b. a bilateral netting agreement with the sender; or

(c) if neither subparagraph (a) nor (b) applies, as otherwise provided by law.

**Article 7. Acceptance or rejection of a payment order by receiving bank
other than the beneficiary's bank**

- (1) The provisions of this article apply to a receiving bank other than the beneficiary's bank.
- (2) A receiving bank accepts the sender's payment order at the earliest of the following times:
 - (a) when the bank receives the payment order, provided that the sender and the bank have agreed that the bank will execute payment orders from the sender upon receipt;
 - (b) when the bank gives notice to the sender of acceptance;
 - (c) when the bank issues a payment order intended to carry out the payment order received;
 - (d) when the bank debits an account of the sender with the bank as payment for the payment order; or
 - (e) when the time for giving notice of rejection under paragraph (3) has elapsed without notice having been given.
- (3) A receiving bank that does not accept a payment order is required to give notice of rejection no later than on the banking day following the end of the execution period, unless:
 - (a) where payment is to be made by debiting an account of the sender with the receiving bank, there are insufficient funds available in the account to pay for the payment order;
 - (b) where payment is to be made by other means, payment has not been made; or
 - (c) there is insufficient information to identify the sender.
- (4) A payment order ceases to have effect if it is neither accepted nor rejected under this article before the close of business on the fifth banking day following the end of the execution period.

**Article 8. Obligations of receiving bank other than the
beneficiary's bank**

- (1) The provisions of this article apply to a receiving bank other than the beneficiary's bank.
- (2) A receiving bank that accepts a payment order is obligated under that payment order to issue a

payment order, within the time required by article 11, either to the beneficiary's bank or to an intermediary bank, that is consistent with the contents of the payment order received by the receiving bank and that contains the instructions necessary to implement the credit transfer in an appropriate manner.

(3) A receiving bank that determines that it is not feasible to follow an instruction of the sender specifying an intermediary bank or funds transfer system to be used in carrying out the credit transfer, or that following such an instruction would cause excessive costs or delay in completing the credit transfer, shall be taken to have complied with paragraph (2) if, before the end of the execution period, it inquires of the sender what further actions it should take.

(4) When an instruction is received that appears to be intended to be a payment order but does not contain sufficient data to be a payment order, or being a payment order it cannot be executed because of insufficient data, but the sender can be identified, the receiving bank shall give notice to the sender of the insufficiency, within the time required by article 11.

(5) When a receiving bank detects that there is an inconsistency in the information relating to the amount of money to be transferred, it shall, within the time required by article 11, give notice to the sender of the inconsistency, if the sender can be identified. Any interest payable under article 17(4) for failing to give the notice required by this paragraph shall be deducted from any interest payable under article 17(1) for failing to comply with paragraph (2) of this article.

(6) For the purposes of this article, branches and separate offices of a bank, even if located in the same State, are separate banks.

**Article 9. Acceptance or rejection of a payment order by
beneficiary's bank**

(1) The beneficiary's bank accepts a payment order at the earliest of the following times:

(a) when the bank receives the payment order, provided that the sender and the bank have agreed that the bank will execute payment orders from the sender upon receipt;

(b) when the bank gives notice to the sender of acceptance;

(c) when the bank debits an account of the sender with the bank as payment for the payment order;

(d) when the bank credits the beneficiary's account or otherwise places the funds at the disposal of the beneficiary;

(e) when the bank gives notice to the beneficiary that it has the right to withdraw the funds or use

the credit;

(f) when the bank otherwise applies the credit as instructed in the payment order;

(g) when the bank applies the credit to a debt of the beneficiary owed to it or applies it in conformity with an order of a court or other competent authority; or

(h) when the time for giving notice of rejection under paragraph (2) has elapsed without notice having been given.

(2) A beneficiary's bank that does not accept a payment order is required to give notice of rejection no later than on the banking day following the end of the execution period, unless:

(a) where payment is to be made by debiting an account of the sender with the beneficiary's bank, there are insufficient funds available in the account to pay for the payment order;

(b) where payment is to be made by other means, payment has not been made; or

(c) there is insufficient information to identify the sender.

(3) A payment order ceases to have effect if it is neither accepted nor rejected under this article before the close of business on the fifth banking day following the end of the execution period.

Article 10. Obligations of beneficiary's bank

(1) The beneficiary's bank is, upon acceptance of a payment order, obligated to place the funds at the disposal of the beneficiary, or otherwise to apply the credit, in accordance with the payment order and the law governing the relationship between the bank and the beneficiary.

(2) When an instruction is received that appears to be intended to be a payment order but does not contain sufficient data to be a payment order, or being a payment order it cannot be executed because of insufficient data, but the sender can be identified, the beneficiary's bank shall give notice to the sender of the insufficiency, within the time required by article 11.

(3) When the beneficiary's bank detects that there is an inconsistency in the information relating to the amount of money to be transferred, it shall, within the time required by article 11, give notice to the sender of the inconsistency if the sender can be identified.

(4) When the beneficiary's bank detects that there is an inconsistency in the information intended to identify the beneficiary, it shall, within the time required by article 11, give notice to the sender of the inconsistency if the sender can be identified.

(5) Unless the payment order states otherwise, the beneficiary's bank shall, within the time required for execution under article 11, give notice to a beneficiary who does not maintain an account at the bank that it is holding funds for its benefit, if the bank has sufficient information to give such notice.

**Article 11. Time for receiving bank to execute payment order and
give notices**

(1) In principle, a receiving bank that is obligated to execute a payment order is obligated to do so on the banking day it is received. If it does not, it shall do so on the banking day after the order is received. Nevertheless, if

(a) a later date is specified in the payment order, the payment order shall be executed on that date, or

(b) the payment order specifies a date when the funds are to be placed at the disposal of the beneficiary and that date indicates that later execution is appropriate in order for the beneficiary's bank to accept a payment order and execute it on that date, the order shall be executed on that date.

(2) If the receiving bank executes the payment order on the banking day after it is received, except when complying with subparagraph (a) or (b) of paragraph (1), the receiving bank must execute for value as of the day of receipt.

(3) A receiving bank that becomes obligated to execute a payment order by virtue of accepting a payment order under article 7(2)(e) must execute for value as of the later of the day on which the payment order is received and the day on which

(a) where payment is to be made by debiting an account of the sender with the receiving bank, there are sufficient funds available in the account to pay for the payment order, or

(b) where payment is to be made by other means, payment has been made.

(4) A notice required to be given under article 8(4) or (5) or article 10(2), (3) or (4) shall be given on or before the banking day following the end of the execution period.

(5) A receiving bank that receives a payment order after the receiving bank's cut-off time for that type of payment order is entitled to treat the order as having been received on the next day the bank executes that type of payment order.

(6) If a receiving bank is required to perform an action on a day when it does not perform that

type of action, it must perform the required action on the next day it performs that type of action.

(7) For the purposes of this article, branches and separate offices of a bank, even if located in the same State, are separate banks.

Article 12. Revocation

(1) A payment order may not be revoked by the sender unless the revocation order is received by a receiving bank other than the beneficiary's bank at a time and in a manner sufficient to afford the receiving bank a reasonable opportunity to act before the later of the actual time of execution and the beginning of the day on which the payment order ought to have been executed under subparagraph (a) or (b) of article 11(1).

(2) A payment order may not be revoked by the sender unless the revocation order is received by the beneficiary's bank at a time and in a manner sufficient to afford the bank a reasonable opportunity to act before the later of the time the credit transfer is completed and the beginning of the day when the funds are to be placed at the disposal of the beneficiary.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2), the sender and the receiving bank may agree that payment orders issued by the sender to the receiving bank are to be irrevocable or that a revocation order is effective only if it is received earlier than the time specified in paragraph (1) or (2).

(4) A revocation order must be authenticated.

(5) A receiving bank other than the beneficiary's bank that executes, or a beneficiary's bank that accepts, a payment order in respect of which an effective revocation order has been or is subsequently received is not entitled to payment for that payment order. If the credit transfer is completed, the bank shall refund any payment received by it.

(6) If the recipient of a refund is not the originator of the credit transfer, it shall pass on the refund to its sender.

(7) A bank that is obligated to make a refund to its sender is discharged from that obligation to the extent that it makes the refund direct to a prior sender. Any bank subsequent to that prior sender is discharged to the same extent.

(8) An originator entitled to a refund under this article may recover from any bank obligated to make a refund hereunder to the extent that the bank has not previously refunded. A bank that is obligated to make a refund is discharged from that obligation to the extent that it makes the refund direct to the originator. Any other bank that is obligated is discharged to the same extent.

(9) Paragraphs (7) and (8) do not apply to a bank if they would affect the bank's rights or obligations under any agreement or any rule of a funds transfer system.

(10) If the credit transfer is completed but a receiving bank executes a payment order in respect of which an effective revocation order has been or is subsequently received, the receiving bank has such rights to recover from the beneficiary the amount of the credit transfer as may otherwise be provided by law.

(11) The death, insolvency, bankruptcy or incapacity of either the sender or the originator does not of itself operate to revoke a payment order or terminate the authority of the sender.

(12) The principles contained in this article apply to an amendment of a payment order.

(13) For the purposes of this article, branches and separate offices of a bank, even if located in the same State, are separate banks.

CHAPTER III. CONSEQUENCES OF FAILED, ERRONEOUS OR DELAYED CREDIT TRANSFERS

Article 13. Assistance

Until the credit transfer is completed, each receiving bank is requested to assist the originator and each subsequent sending bank, and to seek the assistance of the next receiving bank, in completing the banking procedures of the credit transfer.

Article 14. Refund

(1) If the credit transfer is not completed, the originator's bank is obligated to refund to the originator any payment received from it, with interest from the day of payment to the day of refund. The originator's bank and each subsequent receiving bank is entitled to the return of any funds it has paid to its receiving bank, with interest from the day of payment to the day of refund.

(2) The provisions of paragraph (1) may not be varied by agreement except when a prudent originator's bank would not have otherwise accepted a particular payment order because of a significant risk involved in the credit transfer.

(3) A receiving bank is not required to make a refund under paragraph (1) if it is unable to obtain a refund because an intermediary bank through which it was directed to effect the credit transfer has suspended payment or is prevented by law from making the refund. A receiving bank is not considered to have been directed to use the intermediary bank unless the receiving bank proves that it does not systematically seek such directions in similar cases. The sender that first specified the use of that intermediary bank has the right to obtain the refund from the intermediary bank.

(4) A bank that is obligated to make a refund to its sender is discharged from that obligation to the extent that it makes the refund direct to a prior sender. Any bank subsequent to that prior sender is discharged to the same extent.

(5) An originator entitled to a refund under this article may recover from any bank obligated to make a refund hereunder to the extent that the bank has not previously refunded. A bank that is obligated to make a refund is discharged from that obligation to the extent that it makes the refund direct to the originator. Any other bank that is obligated is discharged to the same extent.

(6) Paragraphs (4) and (5) do not apply to a bank if they would affect the bank's rights or obligations under any agreement or any rule of a funds transfer system.

Article 15. Correction of underpayment

If the amount of the payment order executed by a receiving bank is less than the amount of the payment order it accepted, other than as a result of the deduction of its charges, it is obligated to issue a payment order for the difference.

Article 16. Restitution of overpayment

If the credit transfer is completed, but the amount of the payment order executed by a receiving bank is greater than the amount of the payment order it accepted, it has such rights to recover the difference from the beneficiary as may otherwise be provided by law.

Article 17. Liability for interest

(1) A receiving bank that does not comply with its obligations under article 8(2) is liable to the beneficiary if the credit transfer is completed. The liability of the receiving bank is to pay interest on the amount of the payment order for the period of delay caused by the receiving bank's non-compliance. If the delay concerns only part of the amount of the payment order, the liability shall be to pay interest on the amount that has been delayed.

(2) The liability of a receiving bank under paragraph (1) may be discharged by payment to its receiving bank or by direct payment to the beneficiary. If a receiving bank receives such payment but is not the beneficiary, the receiving bank shall pass on the benefit of the interest to the next receiving bank or, if it is the beneficiary's bank, to the beneficiary.

(3) An originator may recover the interest the beneficiary would have been entitled to, but did not, receive in accordance with paragraphs (1) and (2) to the extent the originator has paid interest to the beneficiary on account of a delay in the completion of the credit transfer. The originator's bank and each subsequent receiving bank that is not the bank liable under paragraph (1) may

recover interest paid to its sender from its receiving bank or from the bank liable under paragraph (1).

(4) A receiving bank that does not give a notice required under article 8(4) or (5) shall pay interest to the sender on any payment that it has received from the sender under article 5(6) for the period during which it retains the payment.

(5) A beneficiary's bank that does not give a notice required under article 10(2), (3) or (4) shall pay interest to the sender on any payment that it has received from the sender under article 5(6), from the day of payment until the day that it provides the required notice.

(6) The beneficiary's bank is liable to the beneficiary to the extent provided by the law governing the relationship between the beneficiary and the bank for its failure to perform one of the obligations under article 10(1) or (5).

(7) The provisions of this article may be varied by agreement to the extent that the liability of one bank to another bank is increased or reduced. Such an agreement to reduce liability may be contained in a bank's standard terms of dealing. A bank may agree to increase its liability to an originator or beneficiary that is not a bank, but may not reduce its liability to such an originator or beneficiary. In particular, it may not reduce its liability by an agreement fixing the rate of interest.

Article 18. Exclusivity of remedies

The remedies in article 17 shall be exclusive, and no other remedy arising out of other doctrines of law shall be available in respect of non-compliance with articles 8 or 10, except any remedy that may exist when a bank has improperly executed, or failed to execute, a payment order (a) with the specific intent to cause loss, or (b) recklessly and with actual knowledge that loss would be likely to result.

CHAPTER IV. COMPLETION OF CREDIT TRANSFER

Article 19. Completion of credit transfer³

(1) A credit transfer is completed when the beneficiary's bank accepts a payment order for the benefit of the beneficiary. When the credit transfer is completed, the beneficiary's bank becomes indebted to the beneficiary to the extent of the payment order accepted by it. Completion does not otherwise affect the relationship between the beneficiary and the beneficiary's bank.

(2) A credit transfer is completed notwithstanding that the amount of the payment order accepted by the beneficiary's bank is less than the amount of the originator's payment order because one or more receiving banks have deducted charges. The completion of the credit transfer shall not

prejudice any right of the beneficiary under the applicable law governing the underlying obligation to recover the amount of those charges from the originator.

Explanatory Note by the UNCITRAL Secretariat on the Model Law
on International Credit Transfers⁴

INTRODUCTION

1. The UNCITRAL Model Law on International Credit Transfers, adopted by the United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL) in 1992, was prepared in response to a major change in the means by which funds transfers are made internationally. This change involved two elements: the increased use of payment orders sent by electronic means rather than on paper, and the shift from the generalized use of debit transfers to the generalized use of credit transfers. One result was that previous efforts to unify the law governing international debit transfers were not relevant to the new funds transfer techniques. The Model Law offers the opportunity to unify the law of credit transfers by enacting a text that is drafted to meet the needs of modern funds transfer techniques.

A. FUNDS TRANSFERS IN GENERAL

2. Until the mid-1970's a person who wished to transfer funds to another country, whether to pay an obligation or to provide itself with funds in that foreign country, had a limited number of ways in which to proceed. It could send its own personal or corporate cheque to the intended recipient of the funds, but international collection of such items was both slow and expensive. It could purchase from its bank a draft drawn by the bank on the bank's correspondent in the receiving country. Collection of such an international bank draft was faster than collection of a personal or corporate cheque since it was payable in the receiving country and in the funds of the receiving country.

3. A third and even faster procedure had also been available since the mid-nineteenth century. The originator's bank could send a payment order by telegraph to its correspondent bank in the receiving country instructing the receiving bank to pay the intended recipient of the funds. (The payment order could also be transmitted between the banks on paper. This is the common method for making funds transfers in many countries. However, it was less commonly used for international transfers.) While faster than the other two methods, the telegraph was a relatively expensive method of communication and it was prone to error. When telex replaced the telegraph, the basic banking transaction remained the same, but the cost was reduced and accuracy improved. That led to a gradual movement away from the use of bank cheques for international payments. With the introduction of computer-to-computer inter-bank telecommunications in the mid-1970's, the cost dropped still further, while speed and accuracy improved dramatically. The extension of computer-to-computer inter-bank telecommunication facilities to ever increasing numbers of countries means that the use of bank cheques for international funds transfers has

drastically decreased and the role of telex transfers has been significantly reduced.

4. The collection of bank cheques, telex transfers and the newer computer-to-computer transfers have one important element in common: value is transferred from the originator to the beneficiary by a debit to the bank account of the originator and a credit to the bank account of the beneficiary. Settlement between the banks is also accomplished by debits and credits to appropriate accounts. Those accounts may be maintained between the banks concerned or with third banks, including the central bank of one or both countries.

5. There is also a striking difference between, on the one hand, the collection of a bank cheque (or the collection of a personal or corporate cheque) and, on the other hand, a telex or computer-to-computer transfer. The cheque is transmitted to the beneficiary by mail or other means outside banking channels. Therefore, the banking procedures to collect the cheque are initiated by the beneficiary of the funds transfer. A funds transfer in which the beneficiary of the funds transfer initiates the banking procedures is more and more often called a debit transfer. Collection of a bill of exchange or a promissory note is also a debit transfer, since the beneficiary of the funds transfer initiates the funds transfer, and there are other debit transfer techniques available, including some that are based on the use of computers.

6. In telex transfers and computer-to-computer transfers it is the originator of the funds transfer who begins the banking procedures by issuing a payment order to its bank to debit its account and to credit the account of the beneficiary. A funds transfer in which the originator of the funds transfer initiates the banking procedures is often called a credit transfer, and that is the term used in the Model Law.

B. UNIFICATION OF THE LAW

7. As a result of the wide-spread international use of debit transfers arising out of the collection of cheques and bills of exchange, there have been several different efforts at unification of the law governing negotiable instruments and their collection. Conversely, until recently there had been little interest in unifying the law governing the international use of paper-based and telex credit transfers.

8. The situation began to change in 1975 when the first international inter-bank computer-to-computer message system came into service. Concurrently, electronic funds transfer systems for business or consumer use were beginning to appear in a number of countries. Since it was not clear whether the rules governing paper-based funds transfers should or would be applied to electronic funds transfers in whole or in part, UNCITRAL's first effort was to prepare the UNCITRAL Legal Guide on Electronic Funds Transfers (A/CN.9/SER.B/1, Sales No. E.87.V.9). The Legal Guide explored the legal issues that would have to be faced in moving from a paper-based to an electronic funds transfer system. Since the focus of the Legal Guide was on the impact of the shift from paper to electronics, it discussed both debit and credit transfers.

9. When UNCITRAL authorized the publication of the Legal Guide in 1986, it also decided to prepare model legal rules so as to "influence the development of" national practices and laws governing the newly developing means of making funds transfers. Subsequently, it was decided that the model legal rules should be adopted in the form of a model law, and that the model law should be drafted with a view to its adoption by States.

C. SCOPE OF APPLICATION

1. Categories of transactions covered by Model Law

10. As indicated by its title, and in contrast to the Legal Guide, the Model Law applies to credit transfers. It does not apply to debit transfers, even when made in electronic form. The Model Law is not restricted to credit transfers made by computer-to-computer or other electronic techniques, even though it was the explosive growth of electronic credit transfer systems that brought about the need for the Model Law. Many credit transfers, both domestic and international, begin with a paper-based payment order from the originator to its bank to be followed by an inter-bank payment order in electronic form. Definition of an electronic credit transfer would, therefore, be difficult and unproductive. The appropriate solution for only a few legal issues seemed to depend on whether a payment order was in electronic or paper-based form. Appropriate rules have been drafted for those situations.

11. While many credit transfers require the services of only the originator's bank and the beneficiary's bank, other credit transfers require the services of one or more intermediary banks. In such a case the credit transfer is initiated by a payment order issued by the originator to the originator's bank, followed by payment orders from the originator's bank to the intermediary bank and from the intermediary bank to the beneficiary's bank. The credit transfer also requires payment by each of the three senders to its receiving bank. As expressed in article 2(a), a credit transfer, and therefore the transaction subject to the Model Law, includes the entire "series of operations, beginning with the originator's payment order, made for the purpose of placing funds at the disposal of a beneficiary".

12. The Model Law is by its own terms restricted to international credit transfers. In part that decision was taken in recognition of the fact that UNCITRAL was created to unify the law governing international trade. An additional reason was that, while all countries face essentially the same legal and practical problems in implementing international credit transfers, the circumstances in which domestic credit transfers are carried out vary significantly.

13. The criteria set out in article 1 to determine whether a credit transfer is international, and therefore subject to the Model Law, is whether any sending bank and any receiving bank in the credit transfer are in different States. Once there is a sending and a receiving bank in different States, every aspect of the credit transfer is within the scope of the Model Law.

14. Although the means of making domestic credit transfers in some countries vary significantly from the means used for international credit transfers, the Commission recognized that none of the substantive rules in the Model Law were appropriate only for international credit transfers. Therefore, some States might wish to adopt the Model Law to govern their domestic credit transfers as well as their international credit transfers, thereby assuring unity of the law. All that would be necessary would be to change the scope of application in article 1.

15. Credit transfers may be made by individuals for personal reasons as well as by businesses for commercial reasons. Some countries have special consumer protection laws that govern certain aspects of a credit transfer. The footnote to article 1 recognizes that any such consumer protection law may take precedence over the provisions in the Model Law. If an individual is an originator or a beneficiary of a credit transfer, its rights and obligations would be governed by the Model Law, subject to any consumer protection law that might be applicable.

2. Portions of an international credit transfer

16. Once it was decided that the Model Law should be drafted to apply to the entire "series of operations ... made for the purpose of placing funds at the disposal of a beneficiary", and not just to the payment order that passed from a bank in one country to a bank in another country, it was necessary to decide whether every aspect of a given international credit transfer should be subject to the Model Law as enacted in a given country. It was recognized by all concerned that such a result would be desirable, since it would ensure the application of a single legal regime to the entire credit transfer. At one stage a proposal was made that a rule to that effect should be included in the Model Law. UNCITRAL decided that such a rule, although desirable in the abstract, was neither technically nor politically feasible. Therefore, it was accepted by UNCITRAL that each of the operations carried out in the credit transfer would be subject to the law applicable to that operation. It was hoped, of course, that the Model Law would be widely adopted so that the different operations in a given credit transfer would be subject to a consistent legal regime.

17. Throughout the period that the Model Law was in preparation UNCITRAL implemented its decision that each of the operations carried out in the credit transfer would be subject to the law applicable to that operation by means of an article on conflict of laws. That article allowed the parties to choose the law applicable to their relationship. Such a choice would probably be included in an agreement that pre-existed the credit transfer in question. In the absence of an agreement, the law of the State of the receiving bank would apply to the rights and obligations arising out of the payment order sent to that bank.

18. At the 1992 session when the Model Law was adopted, it was decided to delete the conflict-of-laws provision from the Model Law proper. However, the article was included in a footnote to Chapter I of the Model Law "for States that might wish to adopt it".

D. EXTENT TO WHICH MODEL LAW IS MANDATORY

19. Article 4 provides that "Except as otherwise provided in this law, the rights and obligations of parties to a credit transfer may be varied by their agreement." This simple sentence embodies three propositions:

In principle, the Model Law is not mandatory law. The parties to a credit transfer may vary their rights and obligations by agreement.

The agreement must be between the parties whose rights and obligations are affected. That means, for example, that the agreement of a group of banks in regard to the transactions between them could modify the rights and obligations of those banks as they are set out in the Model Law. However, the agreement would have no effect on the rights and obligations of their customers, unless the customers had also agreed to such a modification of their rights and obligations. This rule is somewhat modified in articles 12(9) and 14(6), both of which provide that specific paragraphs in the Model Law governing the means of making a refund under certain limited circumstances "do not apply to a bank if they would affect the bank's rights or obligations under any agreement or any rule of a funds transfer system".

Certain rights and obligations of the parties may not be varied by agreement, or may be varied only to a limited extent or under limited circumstances. Examples are to be found in articles 5(3), 14(2) and 17(7).

E. SALIENT FEATURES OF THE MODEL LAW

1. Obligations of sender of payment order

20. The sender of a payment order may be the originator of the credit transfer, since the originator sends a payment order to the originator's bank, or it may be a bank, since every bank in the credit transfer chain, except the beneficiary's bank, must send its own payment order to the next bank in the credit transfer chain.

21. Article 5(6) sets out the one real obligation of a sender, i.e., "to pay the receiving bank for the payment order when the receiving bank accepts it". There is a special rule for payment orders that contain a future execution date; in that case the obligation to pay arises when the receiving bank accepts the payment order, "but payment is not due until the beginning of the execution period".

22. But what if there is a question as to whether the payment order was really sent by the person who is indicated as being the sender? In the case of a paper-based payment order the problem would arise as the result of an alleged forged signature of the purported sender. In an electronic

payment order, an unauthorized person may have sent the message but the authentication by code, encryption or the like would be accurate.

23. The Model Law answers the question in three steps. The first step is described in article 5(1): "A sender is bound by a payment order ... if it was issued by the sender or by another person who had the authority to bind the sender." The question as to whether the other person did in fact and in law have the authority to bind the sender is left to the appropriate legal rules outside the Model Law.

24. The second step described in article 5(2) is the most important:

"When a payment order ... is subject to authentication [by agreement between the sender and the receiving bank], a purported sender ... is ... bound if

(a) the authentication is in the circumstances a commercially reasonable method of security against unauthorized payment orders, and

(b) the receiving bank complied with the authentication."

25. The assumption is that, in the case of an electronic payment order, the receiving bank determines the authentication procedures it is prepared to implement. Therefore, the bank bears all the risk of an unauthorized payment order when the authentication procedures are not at a minimum "commercially reasonable". The determination of what is commercially reasonable will vary from time to time and from place to place depending on the technology available, the cost of implementing the technology in comparison with the risk and such other factors as may be applicable at the time. Article 5(3) goes on to say that article 5(2) states an obligation that the receiving bank cannot avoid by agreement to the contrary. Article 5(2) does not apply, however, when the authentication procedure is "a mere comparison of signature", in which case the otherwise applicable law on the consequences of acting on a forged signature must be applied.

26. If the authentication procedure was commercially reasonable and the bank followed the procedure, the purported sender is bound by the payment order. This reflects two judgments. The first is that the bank has no means to distinguish the authorized use of the authentication from the unauthorized use of the authentication. Banks would be unable to offer electronic credit transfers at an acceptable price if they bore the risk that payment orders that were properly authenticated were nevertheless unauthorized. The second is the judgment that if the authentication procedure is commercially reasonable and the bank can show that it followed the procedure, the chances are that it was the sender's fault that someone unauthorized learned how to authenticate the payment order.

27. That introduces the third step in the analysis as described in article 5(4). The sender or the

receiving bank, as the case may be, would be responsible for any unauthorized payment order that could be shown to have been sent as a result of the fault of that party. For the rule as to who bears the burden of proof, see article 5(4).

2. Sender's payment to receiving bank

28. It happens, particularly in transfers by individuals, that an originator does not have an account with the originator's bank and that it pays the amount of the credit transfer plus the applicable fees to the originator's bank in cash. However, in most cases the originator, i.e., the sender, will have an account with the originator's bank, i.e., the receiving bank. It also often happens that a sending bank will have an account with the receiving bank. In any such case, payment to the receiving bank will normally be made by a debit to the account of the sender held by the receiving bank. Since the receiving bank is in a position to determine whether there is a sufficient credit balance in the account, or whether it is willing to extend credit to the sender to the extent of the resulting debit balance, article 6(a) provides that payment is made when the debit is made.

29. The reverse situation may also occur, that is, that the receiving bank maintains an account with the sending bank. Alternatively, both the sending bank and the receiving bank may maintain accounts with a third bank. Then the sending bank can pay the receiving bank by crediting the receiving bank's account or by instructing the third bank to credit the receiving bank's account, as the case may be. The result in either of those two situations is that the credit balance of the receiving bank with the sending bank or with the third bank is increased, with a concurrently larger credit risk. Normally that would be acceptable to the receiving bank. However, on occasion the credit balance, and the resulting credit risk, may be more than the receiving bank was willing to have with the sending bank or the third bank. Therefore, the Model Law provides in article 6(b) (i) and (ii) that payment takes place when the credit "is used [by the receiving bank] or, if not used, on the banking day following the day on which the credit is available for use and the receiving bank learns of that fact". In other words, if the receiving bank does not use the credit and does not wish to bear the credit risk, it has a short period of time to notify the sending bank that the payment is not acceptable to it.

30. When the third bank at which the receiving bank maintains an account is a central bank, whether the central bank of its country or of another country, there is no credit risk (at least when the credit is in the currency of the central bank). Therefore, article 6(b)(iii) says that the payment has been made "when final settlement is made in favour of the receiving bank".

31. A fourth principal means of paying the receiving bank is to net the obligation of the sending bank with other obligations arising out of other payment orders. The netting may be pursuant to a bilateral netting agreement between the two banks. The netting may also be pursuant to "the rules of a funds transfer system that provides for the settlement of obligations among participants either bilaterally or multilaterally". If netting takes place under any of these circumstances, article 6(b)

(iv) provides that payment to the various receiving banks for each of the individual payment orders occurs "when final settlement is made in favour of the receiving bank in accordance with" the agreement or the rules.

32. A caveat should be entered at this point. Netting and the consequences of netting in case of the insolvency of one of the parties is a controversial matter. It is the subject of continuing study at the Bank for International Settlements. The Model Law does not take a position as to whether a netting agreement is valid or effective under the applicable law. All it does is to provide when a sending bank pays the receiving bank for an individual payment order where there is a valid netting agreement.

3. Obligations of receiving bank

33. The obligations of a receiving bank are divided into the obligations that are part of a successful credit transfer and the obligations that arise when something goes wrong. Most payment orders that are received by a bank are executed promptly and the credit transfer is completed successfully. In a real sense, a receiving bank in such a credit transfer never has an unexecuted obligation in regard to the payment order.

34. The Model Law provides in articles 8(2) and 10(1) the obligations of a receiving bank to execute a payment order that it "accepts". The obligation of a receiving bank other than the beneficiary's bank is to issue a payment order that will properly implement the payment order received. The obligation of the beneficiary's bank is to place the funds at the disposal of the beneficiary. Until the receiving bank "accepts" the payment order, it has no obligation to execute it. The rules as to when a receiving bank accepts a payment order are in articles 7(2) and 9(1).

35. In most cases a receiving bank that is not the beneficiary's bank accepts a payment order when it issues its own payment order intended to carry out the payment order received. A beneficiary's bank accepts a payment order when it credits the account of the beneficiary. In those two situations the receiving bank, whether it is or is not the beneficiary's bank, undertakes its primary obligation and discharges that obligation by the same act. However, a receiving bank may accept a payment order in some other way before it executes the payment order received.

36. Some funds transfer systems have a rule that a receiving bank is required to execute all payment orders it receives from another member of the funds transfer system. The Model Law provides that in such a case the receiving bank accepts the payment order when it receives it.

37. A receiving bank that debits the account of the sender as the means of receiving payment or that notifies the sender that it accepts the payment order, accepts the payment order when it debits the account or gives the notice.

38. A final method of accepting a payment order deserves special attention. The philosophy of the

Model Law is that a bank that receives a payment order and payment for it must either implement the payment order or give notice of rejection. If the receiving bank does neither within the required time, the receiving bank is deemed to have accepted the payment order and the associated obligations. Article 11 provides that normally the receiving bank must execute the payment order by the banking day after it is received and for value as of the day of receipt.

39. The receiving bank also has obligations when something goes wrong. Some payment orders, or would-be payment orders, are defective. A message received may contain insufficient data to be a payment order or, being a payment order, it cannot be executed because of insufficient data. For example, a payment order that expresses the amount of money to be transferred in two different ways, such as in words and in figures, may indicate the amount in an inconsistent manner. The same thing may occur in identifying the beneficiary, for example, by name and by account number. Where there is insufficient data, the receiving bank is obligated to notify the sender of the problem. Where there is an inconsistency in the data and the receiving bank detects the inconsistency, the receiving bank is also obligated to notify the sender.

40. Other obligations may arise after the receiving bank has issued its own conforming payment order. Completion of an international credit transfer may be delayed and neither the originator nor the beneficiary knows what has happened. To help in such situations article 13 provides that each receiving bank is requested to assist the originator and to seek the assistance of the next receiving bank to complete the banking procedures of the credit transfer.

41. If the credit transfer is not completed, article 14(1) provides that "the originator's bank is obligated to refund to the originator any payment received from it, with interest from the day of payment to the day of refund." The originator's bank can in turn recover what it paid to its receiving bank, with interest, and that bank can recover from its receiving bank. The chain of responsibility for refunding stops at the bank that is unable to complete the credit transfer.

42. In practice, the chain of refunds may stop one bank before the bank unable to complete the credit transfer. A credit transfer may fail because a receiving bank becomes insolvent before it executes the payment order it has received, or because the State has issued an embargo on transfers of the type in question or because of war or unsettled conditions in the receiving bank's country. In those cases the same events that cause the credit transfer to fail may make it impossible for the bank to refund to its sending bank. Sometimes it is evident that use of a particular bank or of banks in a particular country would be risky. In such a situation a bank, and particularly an originator's bank, may refuse to accept the payment order unless it is directed by its sender to use a particular intermediary bank to complete the credit transfer. Where a receiving bank is directed to use a particular intermediary bank and it is unable to obtain a refund from the intermediary bank because that bank has suspended payment or is prevented by law from making the refund, the receiving bank is not required to make a refund to its sender. However, in order to be sure that such special situations are not used as a pretext to undermine the obligation to refund, a receiving bank that systematically seeks directions from its senders as to the intermediary banks to be used in credit transfers remains obligated to refund in all cases.

4. Bank's liability for failure to perform one of its obligations

43. It has already been noted that the originator's bank must refund to the originator the amount of the transfer plus interest if the credit transfer is not completed. That so-called "money-back guarantee" is, however, in the nature of restitution and is not in the nature of liability for failure to perform an obligation.

44. Upon closer analysis of the credit transfer transaction, it becomes clear that, if the credit transfer is completed, the only kind of failure by a bank that could occur is one that results in a delay in completion of the credit transfer. No matter which receiving bank causes the delay, the originator's account would be debited at the time expected, but the beneficiary's account would be credited later than expected. Therefore, the Model Law takes the position in article 17(1) that the liability of the receiving bank in delay runs to the beneficiary. That position is taken even though the beneficiary does not have a contractual relationship with any bank in the credit transfer chain other than the beneficiary's bank.

45. The liability of the bank for causing delay is to pay interest. It is current practice in many credit transfer arrangements for a bank that delays implementing a payment order received to issue its payment order for the amount of the transfer plus the appropriate amount of interest for the delay. If the bank does so, its receiving bank is obligated to pass on that interest to the beneficiary. Since the delaying bank has acted in a manner calculated to compensate the beneficiary, the delaying bank is discharged of its liability. If the interest is not passed on to the beneficiary as contemplated by article 17, the beneficiary has a direct right to recover the interest from the bank that holds it.

46. If the purpose of the credit transfer was to discharge an obligation owed by the originator to the beneficiary, the beneficiary may have recovered interest from the originator for delay in discharging that obligation. In such a case article 17(3) permits the originator, rather than the beneficiary, to recover interest from the delaying bank.

47. With one exception, the remedy of recovery of interest stated in article 17 is the exclusive remedy available to the originator or the beneficiary. No other remedy that may exist under other doctrines of law is permitted. According to article 18 the one exception is when the failure to execute the payment order, or to execute it properly, occurred "(a) with the specific intent to cause loss, or (b) recklessly and with actual knowledge that loss would be likely to result". In those unusual circumstances of egregious behavior on the part of the bank, recovery may be based on whatever doctrines of law may be available in the legal system outside the Model Law.

5. Completion of credit transfer and its consequences

48. According to article 19(1), "a credit transfer is completed when the beneficiary's bank accepts

a payment order for the benefit of the beneficiary". At that point the banking system has completed its obligations to the originator. The beneficiary's bank's subsequent failure to act properly, if that should occur, is the beneficiary's concern. It is not covered by the Model Law but is left to the law otherwise regulating the account relationship.

49. Article 19(1) further provides that, "when the credit transfer is completed, the beneficiary's bank becomes indebted to the beneficiary to the extent of the payment order accepted by it". The Model Law does not enter into the question as to when the beneficiary's bank must credit the beneficiary's account or when it must make the funds available. Those are matters to be governed by the otherwise applicable law governing the account relationship, including any contractual arrangements between the beneficiary and the beneficiary's bank.

50. In many credit transfers the originator and the beneficiary are the same person; the bank customer is merely shifting its funds from one bank to another. In such a case completion of the credit transfer obviously does not change the legal relationship between the originator and the beneficiary. Completion of the credit transfer changes only the relationships between the customer as originator and the originator's bank and between the customer as beneficiary and the beneficiary's bank.

51. Other credit transfers are for the purpose of discharging an obligation due from the originator to the beneficiary. Many delegates to UNCITRAL thought that the Model Law should provide that completion of the credit transfer would discharge the obligation to the extent that the obligation would be discharged by payment of the same amount in cash. Other delegates did not think the Model Law should contain such a rule, either because they did not believe that a rule on discharge of an obligation arising out of contract or otherwise should be included in a law on the banking transaction or because they did not believe that the rule proposed was correct. The position finally taken in UNCITRAL was to include the rule in a footnote to article 19 "for States that may wish to adopt it".

Further information about the Model Law may be obtained from:

UNCITRAL Secretariat
Vienna International Centre
P.O. Box 500
A-1400 Vienna
Austria
Telefax: (43-1) 26060-5813
Telephone: (43-1) 26060-4060 or 4061

NOTES

¹ The Commission suggests the following text for States that might wish to adopt it:

Article Y
Conflict of laws

(1) The rights and obligations arising out of a payment order shall be governed by the law chosen by the parties. In the absence of agreement, the law of the State of the receiving bank shall apply.

(2) The second sentence of paragraph (1) shall not affect the determination of which law governs the question whether the actual sender of the payment order had the authority to bind the purported sender.

(3) For the purposes of this article:

- (a) where a State comprises several territorial units having different rules of law, each territorial unit shall be considered to be a separate State;
- (b) branches and separate offices of a bank in different States are separate banks.

² This law does not deal with issues related to the protection of consumers.

³ The Commission suggests the following text for States that might wish to adopt it:

If a credit transfer was for the purpose of discharging an obligation of the originator to the beneficiary that can be discharged by credit transfer to the account indicated by the originator, the obligation is discharged when the beneficiary's bank accepts the payment order and to the extent that it would be discharged by payment of the same amount in cash.

⁴ This note has been prepared by the secretariat of the United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL) for informational purposes only; it is not an official commentary on the Model Law. A commentary prepared by the secretariat on an earlier draft of the Model Law appears in A/CN.9/346, reproduced in UNCITRAL Yearbook, vol. XXII-1991 (United Nations publication, Sales No. E.93.V.2).